

Handelingen 6-7-8-9-10-11

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990-1991

Vergaderingen van november 1990

AANLEG FIETSPADEN IN DE NOORDERKEMPEN

ACTUELE VRAGEN

BEROEP BIJ HET ARBITRAGEHOF TOT GEDEELTELIJKE Vernietiging van de
WET OP DE ZIEKENFONDSEN

BESTUURLIJK BELEID

HANDELWIJZE AROL-ANTWERPEN

RECENTE ONTWIKKELINGEN IN NOORD-FRANKRIJK

INTERPELLATIES

VERWELKOMING BUITENLANDSE DELEGATIE

VRIJSTELLING MILIEUHEFFINGEN

WERKGROEP MIGRANTEN

WERKGROEP VROUWEN

Inhoud

Nr. 6 Dinsdag 13 november 1990 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 121

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 121

Boodschappen, blz. 121

Samenstelling van Commissies

Wijziging onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 121

Werkgroep Migranten

Samenstelling, blz. 121

Regeling van de werkzaamheden, blz. 122

Motie van orde

Aanvulling van de agenda, blz. 122

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de handelwijze van AROL-Antwerpen', blz. 122

Sprekers : de heren J. Cuyvers, H. Lauwers, R. Van Rompaey, J. Timmermans, Minister L. Waltmiel, de heer R. Van Hooland

Motie van aanbeveling, blz. 131

Interpellatie van de heer T. Van Parys tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bescherming van de HuisgrtyTlg te Kruishoutem als landschap,

'Sprekers : de heer T. Van Parys, Minister L. Waltmiel

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening -en Huisvesting, over vijf jaar liberaal beleid inzake ruimtelijke ordening, blz. 134

Sprekers : de heer J. Timmermans, Minister L. Waltmiel

Regeling van de werkzaamheden, blz. 145

Nr. 7 Dinsdag 13 november 1990 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 147

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het eventueel invoeren van een MER-plicht bij ruilverkavelingsprojecten, blz. 147

Sprekers : mevrouw N. Maes, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 151

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeen-

schapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de drinkwaterproblematiek in Vlaanderen, blz. 151

Sprekers : de heren R. Van Hooland, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer J. De Bremaeker tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de eventuele afschaffing van het Visserijfonds en de verdere werking van provinciale visserijcommissies, blz. 157

Sprekers : de heer J. De Bremaeker, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer J. Dufaux tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het inzamelen van het klein gevaarlijk afval, blz. 160

Sprekers : de heer J. Dufaux, Minister T. Kelchtermans, de heer J. Caudron

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de noodzaak van een rendementsvol saneringsplan voor het Denderbekken, blz. 162

Sprekers : de heren J. Timmermans, G. Cardoen, J. Caudron, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, Minister T. Kelchtermans, de heer J. Cuyvers

Interpellatie van de heer M. Van Peel tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de saneringsinspanningen van de stad Antwerpen, blz. 169

Sprekers : de heren M. Van Peel, L. Hancké, R. Van Hooland, E. Beysen, Minister L. Van den Bossche, de heer W. Verreycken

Regeling van de werkzaamheden, blz. 181

Nr. 8 Woensdag 14 november 1990

Berichten van verhindering, blz. 183

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 183

Ontwerpen van decreet

Indiening, blz. 183

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 184

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 184

Samenwerkingsakkoord

Indiening en verwijzing, blz. 184

Moties van de Vlaamse Raad

Indiening, blz. 184

Intrekking, blz. 184

Advies van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 184

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 185

Nota van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening, blz. 185

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 185

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 185

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 185

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over correcte en snelle informatie in verband met inspraak rond het SST-project, blz. 185

Actuele vraag van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de plannen om naast de elektrische centrales grootschalige verbrandingsovens te bouwen en de ermee samengaande samenwerkingscontracten, blz. 186

Actuele vraag van mevrouw A. Duroi-Vanhelmont tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vervuiling van de Grote Gete te Budingen, blz. 188

Actuele vraag van de heer J. Loones tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de waterzuivering aan de Westkust en de rioleringswerken te Koksijde, blz. 189

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het akkoord over de uitbreiding en/of herschikking van het universitair onderwijs, blz. 190

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het openbaar vervoer, blz. 192

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het uitblijven van de oprichting van een Voercel, blz. 193

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de bouw van de brug over het zeekanaal te Puurs-Ruisbroek

Interpellatie van de heer J. Van Eetvelt tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een spoorwegbrug boven het verbrede zeekanaal tussen Puurs en Boom, blz. 194

Sprekers : de heren E. De Groot, J. Van Eetvelt, Minister J. Sauwens, de heer G. Bossuyt

Interpellatie van de heer J. Van Looy tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de aanleg van fietspaden in de Noordkempempen, blz. 197

Sprekers : de heren J. Van Looy, A. Denys, A. Van Aperen, Minister J. Sauwens

Motie van aanbeveling, blz. 201

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 oktober 1990 door de heer J. Geysels gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over mogelijke vrijstelling van milieueffingen - 405 (1990-1991) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 202

Sprekers : de heren J. Geysels, J. Dufaux, G. Verhaegen

Motie van de heren A. Denys, W. Peeters en G. Verhofstadt betreffende een beroep bij het Arbitragehof tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen - 416 (1990-1991) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 203

Sprekers : de heren A. Van Aperen, A. Denys

Verwelkoming van een buitenlandse delegatie, blz. 204

Motie van de heren A. Denys, W. Peeters en G. Verhofstadt betreffende een beroep bij het Arbitragehof tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen - 416 (1990-1991) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming (Voortzetting), blz. 205

Sprekers : de heren W. Peeters, L. Dierickx, G. Annemans, G. Verhofstadt, G. Moens, H. Coveliers, J. De Roo

Interpellaties (Voortzetting) (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer G. Bossuyt tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de houding van de Vlaamse Executieve ten aanzien van de recente ontwikkelingen in Noord-Frankrijk, blz. 212

Sprekers : de heren G. Bossuyt, W. Luyten, M. Capoen, Minister G. Geens

Motie van aanbeveling, blz. 220

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het

gebruik van het Engels in het onderwijs, blz. 220

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens, de heren L. Vanhorenbeek, C. Moors, W. Verreycken

Interpellatie van mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het Nederlandstalig onderwijs te Brussel, blz. 223

Sprekers : mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck, de heren C. Moors, L. Vanhorenbeek, W. Verreycken, Minister D. Coens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 229

Nr. 9 Dinsdag 27 november 1990

Berichten van verhindering, blz. 231

Boodschap, blz. 231

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 231

Werkgroep Vrouwen

Samenstelling, blz. 231

Ontwerp van decreet betreffende het bestuurlijk beleid - 395 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Errata) tot 12

Algemene bespreking, blz. 231

Motie van orde

Regeling van de werkzaamheden, blz. 232

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, G. Verhaegen, L. Hancké, Minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 235

**Nr. 10 Woensdag 28 november 1990
Morgenvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 237

Ontwerp van decreet betreffende het bestuurlijk beleid - 395 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Errata) tot 12

Algemene bespreking, blz. 237

Sprekers : de heren L. Peeters, M. Olivier, A. Denys, R. Van Hooland, Minister L. Van den Bossche, de heren H. Suykerbuyk, G. Verhaegen, L. Hancké, J. Dufaux, J. Geysels

Regeling van de werkzaamheden, blz. 262

Bijlage - Vraag om uitleg (Regl. art. 20) Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de resultaten van de studie van het totaalplan voor de voorkoming, recyclage en verwijdering van afvalstoffen in de provincie Limburg, blz. 264

**Nr. 11 Woensdag 28 november 1990
Middagvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 267

Begrotingsstuk

Indiening en verwijdering, blz. 267

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 267

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 267

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 268

Voorstel tot wijziging van het Reglement

Indiening en verwijzing, blz. 268

Motie van aanbeveling

Intrekking, blz. 268

Adviezen van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 268

Verslag

Indiening, blz. 268

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 268

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 269

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 269

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 269

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 269

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke grindwinning op de Solterheide te Neerglabbeek

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de wijziging van het

gewestplan Neerpelt-Bree in verband met de Solterheide te Opglabbeek, blz. 269

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over in het oostelijk deel van West-Vlaanderen geplande industrievestigingen, blz. 270

Actuele vraag van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de eventuele oprichting van internationale commissies in het kader van het Noordzee-actieplan, blz. 271

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over recente uitspraken betreffende het OVAM-afvalstoffenplan, blz. 272

Actuele vraag van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het uitvoeringsbesluit voor het milieuvergunningsdecreet, blz. 273

Actuele vraag van de heer J. Devolder tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de Schelderadarketen, blz. 274

Actuele vraag van de heer P. Dumez tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de afwerking van het pré-metron te Antwerpen, blz. 275

Actuele vraag van de heer J. Devolder tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de bouw van een kaaimuur en steiger te Zeebrugge en de mogelijke bouw van een nieuw vismijncomplex, blz. 277

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer,

over de door de Minister ondertekende intentie-verklaring Vlaanderen-Litouwen, blz. 278

Actuele vraag van de heer J. Timmermans tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de omlegging van de gewestweg 42 te Sint-Lievens-Esse-Herzele, blz. 280

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de veerdiensten Hoboken-Kruibeke en Bazel-Hemiksem, blz. 281

Actuele vraag van de heer I. Egelmeers tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de noordelijke ontsluitingsweg van het industrieterrein te Boom, blz. 282

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de stand van zaken betreffende het politiek verlot, blz. 282

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over een mogelijke dubbele grondbelasting in Brabant voor 1991, blz. 283

Ontwerp van decreet betreffende het bestuurlijk beleid
– 395 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Errata) tot 12

Algemene bespreking, blz. 284
Sprekers : de heren R. Van Hooiland, J. Cuyvers, A. Denys

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers c.s. tot besluit van de op 13 november 1990 gehouden interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de handelwijze van AROL-Antwerpen
– 417 (1990-1991) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 293

Sprekers : de heren R. Van Rompaey, J. Cuyvers, J. Timmermans, A. Denys, W. Peeters

Motie van aanbeveling van de heer A. Van Aperen tot besluit van de op 14 november 1990 gehouden interpellatie van de heer J. Van Looy tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de aanleg van fietspaden in de Noorderkempen
– 420 (1990-1991) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 296
Sprekers : de heren A. Van Aperen, G. Verhaegen, J. De Seranno

Motie van aanbeveling van de heer L. Peeters c.s. tot besluit van de op 14 november 1990 gehouden interpellatie van de heer G. Bossuyt tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de houding van de Vlaamse Executieve ten aanzien van de recente ontwikkelingen in Noord-Frankrijk
– 421 (1990-1991) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 297
Sprekers : de heren G. Bossuyt, G. Verhaegen, Minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 299

Ontwerp van decreet betreffende het bestuurlijk beleid
– 395 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Errata) tot 12

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 299

Sprekers : de heren F. Bosmans, R. Van Rompaey, J. Sleenckx, A. Denys, Minister L. Van den Bossche, de heren J. Dufaux, E. Vandebosch

Regeling van de werkzaamheden, blz. 305

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 10.05 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

W. De Vlieghe, C. Marchand, M. Schoeters, W. Van Durme ; gezondheidsredenen.

A. De Beul, J. De Bremaeker, L. Kelchtermans, O. Lefebber, N. Maes, A.-M. Neyts-Uyttebroeck, A. Schellens, O. Van den Broeck, D. Van der Maelen, P. Van Grembergen, H. Van Wambeke, F. Willockx ; buitenslands.

P. Berben, H. Coveliers, H. De Croo, A. Deneir, T. Merckx-Van Goey ; ambtsverplichtingen.

M. Capoen ; familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het bestuurlijk beleid - 395 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Errata) tot 12

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid waarvan het door de Commissie gewijzigd opschrift luidt als volgt : ontwerp van decreet betreffende het bestuurlijk beleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Leo Peeters, verslaggever, heeft het woord.

De heer L. Peeters, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik betreur wat gisteren is gebeurd. Men wijst met de vinger naar de personen die de verantwoordelijkheid droegen voor het opmaken van dit verslag, met name de betrokken leden, alsook de betrokkenen op de diensten. Vrijdag had ik contact met de diensten die mij bevestigden dat op die dag het nodige werd gedaan om alles op de post te geven. Dit impliceert dat de leden zaterdag in het bezit moesten geweest zijn van dit verslag, wat echter niet is gebeurd. Sta mij toe dit te melden ter verdediging van de betrokken diensten die aan dit verslag veel werk hebben gehad en er een zeer degelijk verslag van hebben gemaakt.

Geachte collega's, in de Commissie voor Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften, hebben wij gedurende tien vergaderingen tussen 9 oktober en 8 november een zeer grondige bespreking gehad van dit ontwerp van decreet. Na grondige amendering zijn wij tot een eenparige goedkeuring ervan gekomen.

Tijdens het proceduredebat ter voorbereiding van de inleiding en de algemene bespreking werd ingegaan op het tweede advies van de Raad van State. De Minister zette daar de verschillende opmerkingen op een rij.

Het eerste argument, namelijk dat de vakbonden niet voorafgaandelijk bij het geheel werden betrokken, was inderdaad volledig onterecht. Het tweede argument - de niet-conformiteit van het voorontwerp met het principieel door de Vlaamse Executieve goedgekeurde verslag - werd door de Minister weerlegd die verklaarde dat slechts enkel detailwijzigingen werden aangebracht conform de onderhandelingen in het Ministercomité van de Vlaamse Gemeenschap. Daardoor was geen nieuwe raadpleging vereist.

In verband met het door de Raad van State geëiste formeel akkoord van de nationale Minister van Openbaar Ambt merkte de Minister op dat de bemerkingen van het nationaal Openbaar Ambt schriftelijk werden bevestigd en dat er wel degelijk een inhoudelijke betrokkenheid was.

De Minister vond het inderdaad ook logisch dat de Voorzitter van de Commissie, tegelijkertijd ook Voorzitter van deze Raad, om een advies van de Raad van State vraagt mede omwille van de techniciteit van dit ontwerp-decreet .

Tijdens het proceduredebat kwamen eveneens de betrokkenheid en de inbreng van leden van andere Commissies aan bod. Hieromtrent werd gesteld dat leden van andere Commissies deze vergaderingen steeds zullen

De Raad besteedde vele uren aan de algemene bespreking van het ontwerp-decreet betreffende het bestuurlijk beleid. Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt L. Van den Bossche (SP), indiener van het ontwerp, verzette zich tegen de kritiek van de oppositie als zou het hier een mammoet-decreet betreffen

kunnen volgen. De Minister stelde evenwel in verband met de aanwezigheid van Ministers, dat de Executieve zich juridisch laat vertegenwoordigen door wie zij wil en dat het alleen inzake leefmilieu noodzakelijk kan zijn dat de bevoegde Gemeenschapsminister aanwezig is.

Een lid heeft er vervolgens op gewezen – de Commissie treedt dit standpunt bij – dat de Commissie voor Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften de geëigende plaats is om dergelijk ontwerp te bespreken en dat er op gelijk welk moment kan worden over beslist wie er wordt gehoord.

Tenslotte vraagt een lid of ook de geconsulteerde studiebureaus kunnen worden gehoord. Vanuit de Commissie werd hierop geantwoord dat de door de studiebureaus afgeleverde documenten slechts werkdocumenten waren die door de bijzondere Commissaris werden verwerkt. De Commissie werd maximaal ingelicht en alle leden kregen inzage van de

documenten van de bijzondere Commissaris.

De Commissie aanhoorde vervolgens de inleidende uiteenzetting van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt. Deze schetste het algemene kader waarin dit decreet is tot stand gekomen. De staatshervorming van 1980 gaf aan de Vlaamse Raad en aan de Vlaamse Executieve een aantal bevoegdheden zowel inzake gemeenschaps- als gewestmateries. Voor het uitvoeren van deze bevoegdheden beschikt men over eigen diensten, namelijk het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, opgericht in 1979. In 1983 ging dit Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van start en werden de eerste overhevelingen van personeel gerealiseerd.

De staatshervorming van 1988-1989 bracht een substantiële uitbreiding van bevoegdheden waaronder quasi de volledige onderwijsbevoegdheid. Verder was er ook de overdracht van openbare werken en verkeer en een homogeen pakket in verband met het

economisch beleid. Andere bevoegdheidsoverdrachten hadden bijvoorbeeld betrekking op energie, media en jeugdbescherming. Als gevolg hiervan werden ongeveer 8.000 personeelsleden overgedragen aan de Vlaamse Executieve waardoor het totaal personeelsbestand ongeveer 12.000 personeelsleden bedraagt. Daarnaast houden de staatshervormingen ook belangrijke overdrachten van personeelsleden van instellingen van openbaar nut in. Deze overdracht verloopt veel trager en veel moeizamer.

De bevoegdheden inzake organisatie van de diensten en inzake personeelsaangelegenheden waarvan sprake in de bijzondere wet ter hervorming der instellingen bepaalt in paragraaf 1 dat iedere Executieve over een eigen administratie, eigen instellingen en eigen personeel beschikt. In paragraaf 2 wordt aan de Executieve de bevoegdheid gegeven om personeelsformaties vast te stellen en benoemingen te doen. In paragraaf 3 wordt de bevoegdheid toegekend om autonoom het administratief en het geldelijk statuut vast te stellen. Paragraaf 4 stelt dat er een algemene-principeskoninklijk besluit tot stand moet komen teneinde aan deze paragraaf 3 uitvoering te kunnen geven.

De nationale Minister van Openbaar Ambt heeft het eerste ontwerp hiervan slechts enkele maanden geleden ingediend en de autonomie van Gemeenschappen en Gewesten wordt hierdoor beknot. Volgens de Gemeenschapsminister dienen in dit koninklijk besluit de algemene principes werkelijk te worden beperkt tot principes op een aantal domeinen en moet het doel ervan alleszins zijn de rechtszekerheid verbonden aan het publiekrechtelijk statuut ervan te waarborgen. Een dergelijk koninklijk besluit zou het de Gemeenschappen en Gewesten mogelijk maken ieder voor zich te vernieuwen en te heroriënteren. Hierbij is het personeelsstatuut slechts één element, dat sterk verbonden is met het organisatie-model. Onderhavig ontwerp-decreet van bestuurlijk beleid heeft tot doel de handicap voortvloeiend uit het ontbreken van een koninklijk besluit, te beperken, zodat er toch voldoende innovatief kan worden gewerkt bij het organiseren van een moderne en

L. Peeters

efficiënte administratie. De nationale Minister van Openbaar Ambt bemoeilijkt echter de statutaire regeling van deze herstructurering. Hierdoor is het nagenoeg onmogelijk om een inhoudelijk advies van de Raad van State te bekomen. Het is evenwel ondenkbaar dat een noodzakelijke herstructurering door het aanslepend immobilisme van de nationale overheid op de lange baan wordt geschoven. Dit zou trouwens een aanzienlijke uitholling van onze bevoegdheden betekenen. De herstructurering van de Vlaamse administratie kan onmogelijk worden beperkt tot het louter inpassen van overgeheveldde diensten en personeelsbeleid. Het debat over de modernisering kan hierbij niet opzij worden geschoven.

Het fundament van de gekozen globale organisatiestructuur is het principe van de matrixorganisatie. Deze matrixstructuur houdt ten eerste de oprichting van twee horizontale departementen in, namelijk een departement Coördinatie en Algemene Zaken en een departement Financiën. Ten tweede, komt er een bovenbouw voor ieder departement afzonderlijk. Deze bovenbouw omvat enerzijds een staf Beleid en anderzijds Algemene Administratieve Diensten die ondersteunend en uitvoerend optreden bij het dagelijks beheer van elk departement. De staf Beleid staat in voor de vorming, organisatie, personeelsontwikkeling en dergelijke meer. Ten derde wordt er een college van secretarissen-generaal opgericht, dat coördineert in materies waarbij verscheidene departementen betrokken zijn. Tevens staat het college in voor het bevorderen van de samenwerking tussen de departementen en de studie van beleidsproblemen. Ten vierde komt er een staf Coördinatie, die het college van secretarissen-generaal ondersteunt bij overkoepelende projecten, verbetering van communicatie en integrale kwaliteitszorg.

Naast het invoeren van het principe van de matrixorganisatie, wordt ook het gesloten loopbaansysteem doorbroken door enerzijds de werving van gespecialiseerd personeel op hoog niveau en anderzijds door de uitwerking van een mandaatsysteem waar-

bij de ambtenaar van niveau één gedurende een beperkte periode uit zijn dienst wordt gelicht om elders een staffunctie te vervullen. Dit waarborgt een wisselwerking tussen de horizontale en verticale diensten.

Tot op heden kenden de openbare diensten enkel de eigen instrumenten voor financieel beheer, namelijk de inspecteurs van Financiën. Dit dient te worden uitgebreid tot organisatiefuncties en human resources management, zodat in veel mindere mate een beroep moet worden gedaan op externe privé-consultbureaus, die de openbare diensten en hun eigenheid minder goed kennen. Daarom zal in het kader van de departementen Algemene Zaken en Financiën een administratie Vorming, Organisatie en Personeelsontwikkeling worden opgericht, bemand met gespecialiseerde ambtenaren en mandaathouders. Daarnaast zal in de staf Beleid een mandaathouder worden opgenomen belast met de organisatie en de personeelsontwikkeling. Door dit mandaatsysteem zal er niet alleen een wisselende en groeiende audit- en organisatiecapaciteit ontstaan, maar tevens zal de ivoren-toren-aanpak worden vermeden. Op dit historisch te noemen ogenblik waarop de federalisering van het Openbaar Ambt dient te gebeuren samen met de modernisering ervan, is een grondige en globale aanpak noodzakelijk.

Daarom werd de Studie- en Begeleidingscommissie opgericht, bestaande uit de heer De Ryck, Bijzondere Commissaris, en zeven deskundigen. Deze Commissie diende drie rapporten in : een eerste rapport in juni 1989 bevatte een aantal voorstellen over het aantal entiteiten en de bevoegdheid per entiteit. Op basis van dit rapport nam de Vlaamse Executieve een beslissing waarbij zes Ministeries werden aangeduid en de volgende principes voor herstructurering werden vastgelegd :

- versteviging van de communicatie via een coördinerend secretaris-generaal ;

- versteviging en modernisering van de werking van ieder Ministerie door middel van de matrixorganisatiestructuur ;

- herwaardering van de functie van secretaris-generaal ;

- invoering van teammanagement en delegerende leiding ;

- de secretaris-generaal van het Ministerie voor Coördinatie, Financiën en Begroting is tevens voorzitter van het college van secretarissen-generaal.

Voor de uitvoering van nieuwe opdrachten besliste de Executieve in september 1989 een aantal studie bureaus bij het onderzoek te betrekken. De opdrachten betroffen :

- de gedetailleerde structuur van elk Ministerie op te maken, rekening houdend met de over te dragen instellingen, diensten, parastatalen en organisaties ;

- de uitwerking van de horizontale bevoegdheden en de werkingsmodaliteiten ;

- de personeelsformaties.

Het tweede rapport werd in november 1989 ingediend.

Naast de benamingen van de zes op te richten Ministeries nam de Executieve ook een aantal principiële stellingnames betreffende de Vlaamse openbare en aanverwante instellingen. Er werden twee lijsten opgesteld : een eerste lijst bevat de instellingen waar geen verder onderzoek naar de bestaanbaarheid werd gevraagd. Voor de instellingen vermeld in de tweede lijst nam de Executieve de optie om hun opdrachten ofwel te integreren of tot fusie over te gaan.

De Bijzondere Commissaris diende in maart 1990 een derde rapport in. Dit rapport had tot doel een algemeen overzicht te geven van de organisatiestructuur en de opdrachten van de zes nieuwe Ministeries, mits ook aanduiding van het personeel dat zou nodig zijn om elk departement degelijk te laten functioneren. Tenslotte werd ook het resultaat weergegeven van het onderzoek naar de bestaanbaarheid van de openbare of aanverwante instellingen. De conclusierapporten werden in 1990 door de Bijzondere Commissaris uitvoerig toegelicht in de Commissie voor Bin-

L. Peeters

nenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt van de Vlaamse Raad. Op basis hiervan nam de Executieve in juli 1990 een aantal beslissingen die gedeeltelijk in het decreet hun vertaling vinden.

Uit dit overzicht blijkt dat de herstructurering op een grondige en globale wijze werd voorbereid, waarbij zowel de Executieve, de Bijzondere Commissaris, de leden-ambtenaren en leden-deskundigen als de studie-bureaus hun inbreng hadden. Hierdoor kunnen wij spreken van een zeer fundamentele ingreep in het openbaar ambt. Tot daar de voorbereiding en de aanpak.

Nu volgt de inhoudelijke toelichting. In verband met de herstructurering van de openbare instellingen heeft de Executieve een aantal opties genomen. Sommige instellingen zullen geheel of gedeeltelijk worden geïntegreerd. Dit is het geval daar waar de autonomie geen zin heeft of tot versnippering en gebrek aan coördinatie heeft geleid. Bovendien zullen een aantal diensten worden verzelfstandigd.

Het integratieschema kan als volgt worden voorgesteld :

– Het Commissariaat-generaal van de Internationale Samenwerking wordt volledig geïntegreerd in het departement Coördinatie waar een administratie Externe Betrekkingen wordt voorzien ;

– het Wegenfonds zal worden geïntegreerd zodra de personeelsleden die thans reeds ter beschikking staan van de Executieve effectief zullen zijn overgedragen ;

– het personeel van het Gebouwenfonds voor de Rijksscholen wordt voor 60 ten honderd overgedragen naar ARGO. De overige personeelsleden worden geïntegreerd in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;

– het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen gaat gedeeltelijk naar het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en gedeeltelijk

naar het departement Leefmilieu en Infrastructuur ;

– het Fonds met betrekking tot het Grondwater wordt een begrotingsfonds in het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Het verzelfstandigingsschema kan als volgt worden weergegeven. Bij dit decreet worden drie nieuwe openbare instellingen opgericht, met name de Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen te Geel en te Rekem, waarvan blijkt dat zij onvoldoende zijn aangepast aan de eisen van een hedendaags ziekenhuisbeheer. De OPZ's zijn zoals andere ziekenhuizen onderworpen aan de wet op de ziekenhuizen en worden volledig gefinancierd via de verpleegdagprijs. Het huidig statuut van buitendienst van het Ministerie geeft deze centra niet genoeg beheersautonomie. Zij bevinden zich in concurrentie met de privé-sector doch missen de mogelijkheid om soepel in te spelen op wijzigende omstandigheden. De problemen situeren zich voornamelijk op het vlak van het personeelsbeheer, van het algemeen beheer en van het financieel en materieel beheer.

Ten tweede is er het Vlaams Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie, het BLOSO. BLOSO is de voorbije twintig jaar een begrip geworden in Vlaanderen. Met acties ter bevordering van de massasport en het toegankelijk maken onder meer door sportkampen, van een groot aantal sporten en met het begeleiden van topsporters heeft deze Vlaamse overheidsdienst een stevige reputatie opgebouwd. BLOSO dankt die naam en faam in grote mate aan de inzet van het personeel. Nochtans leeft ongeveer de helft van de personeelsleden in onzekerheid voor de toekomst. Zij bevinden zich in een precarie situatie. Binnen deze groep zijn er de contractuelen die werden overgeplaatst op de betaalrol van het Nationaal Sportfonds. Deze personeelsleden werken in feite voor het BLOSO.

Een tweede groep wordt gevormd door de tijdelijken. Hun situatie werd niet geregulariseerd.

De derde groep omvat de personeelsleden die door de algemene diensten ter beschikking worden gesteld ter vervanging van personeelsleden die tijdelijk afwezig zijn.

Voor deze ongezonde situatie diende een oplossing te worden gevonden. Naast de personeelsproblematiek was er ook het probleem van de beheersvorm van onder meer de sportcentra. Het rapport-De Ryck maakt immers gewag van een gebrek aan flexibiliteit bij de aankopen en bij de onderhouds- en herstellingsdiensten. Op die manier kan onvoldoende worden ingespeeld op onvoorziene situaties. De Executieve heeft gemeend dat een omvorming tot een parastatale van het type-B een structurele oplossing biedt voor dit dubbele probleem van beheer en personeel. In het ontwerp wordt uitdrukkelijk de mogelijkheid ingeschreven om, buiten het statutair personeel, contractueel personeel aan te werven, een aangepast administratief en geldelijk statuut te laten vaststellen en om het personeel betaald door het Sportfonds over te dragen naar het BLOSO.

Ten derde hebben wij momenteel vier gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand : de gemeenschapsinstellingen bijzondere jeugdbijstand De Hutten en De Markt te Mol, de gemeenschapsinstelling bijzondere jeugdbijstand te Ruiselede en de gemeenschapsinstelling bijzondere jeugdzorg te Beerlem. Deze instellingen hebben de opdracht jongeren op te nemen op grond van een rechterlijke beslissing of een beslissing van het Bureau voor Bijzondere Jeugdbijstand.

Dit ontwerp-decreet voorziet in de oprichting van twee gemeenschapsinstellingen bijzondere jeugdbijstand met afzonderlijk beheer. De vier genoemde instellingen blijven bestaan maar worden, voor het beheer, twee aan twee gekoppeld en in bepaalde mate beheersmatig ontkoppeld van de diensten van de Vlaamse Executieve. Dit afzonderlijk beheer is noodzakelijk omwille van de nood aan rationalisering inzake organisatie van de uitbouw, van een beter personeelsbeleid en van een modernere pedagogische aanpak.

De Vlaamse openbare milieu-instel-

L. Peeters

lingen nemen een aparte plaats in. Hier wil men gedeeltelijk integreren maar tegelijkertijd ook uitbreiden en op termijn zelfs fusioneren. OVAM zal worden aangepast voor de uitbouw van één milieuvergunningdienst en één milieu-inspectiedienst, zoals toegelicht in de beleidsbrief milieubeleidsplan en natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen – voorstellen voor 1990-1995. Tegenstrijdige vergunningsvoorwaarden zullen hierdoor worden vermeden waardoor de rechtszekerheid zal verhogen. De beschikbare ambtenaren zullen efficiënter kunnen werken en ruimere bevoegdheden krijgen. Afvalvergunningen en milieuvergunningen zullen worden geïntegreerd.

De OVAM-opdrachten zullen worden herschikt, waarbij een voorkomings- en recyclagebeleid absolute prioriteit krijgt. De VMZ krijgt een nieuwe taakverdeling, waarbij wordt rekening gehouden met een versnelde en verhoogde realisatie van de waterzuiveringsinfrastructuur. Sommige taken van de VMZ worden geïntegreerd in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Andere taken worden toevertrouwd aan de dochtermaatschappij van de GIMV, de NV Aquafin. Nog andere taken blijven in de VMZ. Nieuwe taken in verband met de uitbouw van een emissie- en immisiemeetnet inzake de oppervlaktewaterkwaliteit en de luchtkwaliteit zullen worden toegevoegd. Rekening houdende met de grondig gewijzigde opdrachten, wordt de VMZ omgevormd tot een parastatale-A en zal zij opereren onder de benaming Vlaamse Milieu-maatschappij, de VMM. Collega Olivier zal nog uitvoerig rapporteren over het hoofdstuk milieu.

De selectieve wervingsstop voor statutair personeel en de hoge werkloosheid tot voor enkele jaren hebben geresulteerd in de aanwerving van een relatief hoog aantal personeelsleden in tijdelijk verband: BTK'ers, DAC'ers, GESCO's enzovoort. Deze grote waaier van hoedanigheden hebben het personeelsbeheer in de overheidsdiensten niet vereenvoudigd en hebben op termijn sociale en beheersproblemen veroorzaakt.

De wet van 20 februari 1990 betreffende het personeel van de overheidsbesturen en van sommige instellingen van openbaar nut heeft doorzichtigheid geschapen in deze wirwar van statuten. Bovendien werd een stelsel van faciliteiten bij werving na examens van het VWS in het leven geroepen. Deze wet laat nog slechts twee tewerkstellingsformules toe: de vaste statutaire en de contractuele. Op personeelsleden van de instellingen van openbaar nut, die ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest, is deze wet op het enig statuut niet van toepassing. De recente bestuurlijke maatregelen hebben tot doel deze leemte op te vullen door een regeling die nauw aansluit bij de vermelde wet.

Naar analogie met de wet van 20 februari 1990 streeft dit ontwerp-decreet twee doelstellingen na: ten eerste, een vereenvoudiging en uniformisering van de tewerkstellingsstelsels en ten tweede, het op een rechtvaardige manier opvangen van de gevolgen van de twee overblijvende tewerkstellingsstelsels via overgangsmatregelen die beslist geen einde zullen nemen voor 31 december 1992.

De bestuurlijke maatregelen inzake de structurering van de diensten van de Vlaamse Executieve creëren nieuwe inzichten inzake organisatie, structuur, werking en operationalisering van de administratie. Dat vereist een rechtsgrond.

Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap krijgt een eigen organisatie-model. Dit houdt in dat er één Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap komt, onderverdeeld in zes departementen, die volgens het principe van de matrixorganisatie een ruime mate van autonomie zullen kennen. Het college van secretarissen-generaal en de departementale directieraden zullen als motor van deze matrixorganisatie fungeren. Daartoe zullen deze organen meer bevoegdheden krijgen en ondersteuning genieten van de departementale bovenbouw.

Daarnaast wordt voorzien in een grote mobiliteit en interpenetratie tussen

de zes departementen, wat moet leiden tot een soepeler en efficiënter aanwenden van het beschikbaar personeel waarbij vastheid van tewerkstelling wordt gewaarborgd zonder dat de vastheid van betrekking als een rem op de normale evolutie van taken en functies zou inwerken.

Tenslotte worden maatregelen omschreven die de Executieve kan nemen met het oog op het waarborgen van een maximale werkzekerheid na 31 december 1991 voor het precair personeel, in aanvulling op de wet van 20 februari 1990 betreffende het enig statuut.

Dit ontwerp-decreet vormt een omvangrijk document met een dubbele uitdaging: de federalisering en de algemene heroriëntering en modernisering van het openbaar ambt. Het belang van dit decreet kan dan ook niet genoeg worden onderstreept, evenals de dringendheid ervan. De voorbereiding is grondig en globaal gebeurd.

Ter illustratie daarvan kan verwezen worden naar de manier waarop de Gemeenschapsminister de opmerkingen van de Raad van State en de vragen van de leden heeft behandeld. Ik zal daarvan geen volledige weergave geven omdat dit terug te vinden is in het schriftelijk rapport en omdat bovendien ieder woord belangrijk is.

De hierna volgende onderwerpen en vragen kwamen aan bod: het uitblijven van het koninklijk besluit over de algemene principes, zoals bepaald in artikel 87, paragraaf 4, van de bijzondere wet, wat wordt bestempeld als een daad van onbehoorlijk bestuur van de nationale Minister van het Openbaar Ambt, de vraag of het Arbitragehof omwille van het ontbreken van het akkoord van de nationale Minister al dan niet tot vernietiging kan overgaan; de mogelijkheid van het behandelen van gemeenschaps- en gewestmateries in hetzelfde decreet; de vraag of de organisatie van de diensten van de Vlaamse Executieve al dan niet een voorbehouden bevoegdheid is.

Tot hier mijn rapportering. Ik geef co-rapporteur Olivier de kans om meer in detail in te gaan op de alge-

L. Peeters

mene en de artikelsgewijze bespreking.

De Voorzitter : De heer Olivier heeft het woord.

De heer M. Olivier, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, mijn collega rapporteur, de heer Leo Peeters, heeft uitvoerig verslag uitgebracht over het proceduredebat, de inleidende uiteenzetting van Minister Van den Bossche, diens commentaar op het advies van de Raad van State en over het vervolg van de besprekingen. Het is mijn taak verslag uit te brengen over de algemene en artikelsgewijze bespreking van onderhavig decreet. Aangezien de bespreking niet verliep in dezelfde volgorde als die van de tekst van het ontwerp-decreet geef ik hier de uiteenzettingen van de verschillende sprekers weer in de volgorde van de hoofdstukken in het ontwerp.

Tijdens de algemene bespreking werd eerst gesproken door de woordvoerders van de fracties. De eerste spreker was van oordeel dat men bij rationalisering en vernieuwingen zowel oog moet hebben voor doelmatigheid, toegankelijkheid en dienstbaarheid aan de bevolking als voor tewerkstellingseffecten en sociale gevolgen. Hij vond het positief dat rekening werd gehouden met de idee van vastheid van tewerkstelling in plaats van vastheid van betrekking. Dit decreet wil immers een aantal openbare instellingen herstructuren en ze aldus de kans geven een bepaalde vorm van zelfstandigheid te krijgen. Dit past in de idee meer verantwoordelijkheid voor degenen die onmiddellijk bij het gebeuren zijn betrokken. De spreker benadrukte echter dat de controletaak van het Parlement optimaal moet blijven. Hij steunde ook het tweede doel van het ontwerp, namelijk de integratie van een aantal instellingen, wat in feite bestaande toestanden officieel zal maken. Hij zegde dat dit ontwerp van decreet orde zal brengen in de doolhof van diensten en fondsen. Zijn fractie gaat dan ook akkoord met de grote principes van dit ontwerp : één Ministerie met zo weinig mogelijk be-

lemmeringen voor mobiliteit en carrièremogelijkheden, met constante begeleiding, met centralisatie van belangrijke diensten, met de mogelijkheid om naast statutair en contractueel personeel ook ambtenaren aan te trekken, zoals opdrachthouders, met een grotere verantwoordelijkheid om meer beleidsvoorbereidend werk te presteren. Nu wordt dit laatste al te dikwijls het monopolie van de kabinetten.

De woordvoerder van een andere fractie was van oordeel dat het geheel van het Openbaar Ambt opnieuw onder ogen moest worden genomen. Ook hij was van oordeel dat de dienstbaarheid aan de burger centraal moet blijven. Elk departement zou een eigen verantwoordelijkheid krijgen, maar ook verplicht worden mee te werken in een groter geheel. Volgens hem is het beste aspect van dit ontwerp, maar juridisch het meest kwetsbare, de mobiliteit tussen de ambtenaren. Hiermee leunde hij dicht aan bij de stelling van de Raad van State en was blij met de amendering van de Voorzitter. Tot slot vroeg hij speciaal aandacht voor de preciaire statuten, vooral in de zachte sectoren, zoals de culturele sector en BLOSO, waar veel personeelsleden reeds jaren een niet al te duidelijke positie hebben.

De woordvoerder van een derde fractie had het over het ontwerp van de gemiste kans. Het advies van de Raad van State zou duidelijk aantonen dat de staatshervorming ook volgens dit dossier niet functioneert. Volgens hem wordt de depolitisering van het openbaar ambt niet toegepast en willen de meerderheidspartijen uit dit decreet voordeel halen. Hij vroeg tevens waarom het aantal departementen niet werd gebonden aan een aantal Ministers. Dan formuleerde hij concrete kritische beperkingen bij het ontwerp. Hij zegde wel akkoord te kunnen gaan met een **organisatie**structuur gebaseerd op het principe van de matrixorganisatie, al vindt hij het onbegrijpelijk dat het aantal en de bevoegdheden van de Ministeries of departementen niet overeenstemmen met de bevoegdheden van de Ministers. Hij illustreerde dit met enkele voorbeelden.

Hij maakte eveneens bemerkings over de verschillende meningen van de geconsulteerde studiebureaus en het ontwerp van decreet. BLOSO, OVAM en VMZ kunnen hier als voorbeeld dienen.

Hij besloot zijn betoog met enkele doelstellingen die volgens hem van essentieel belang zijn. In de eerste plaats moet een administratie **klantvriendelijk** zijn. Daarenboven moet de ambtenarij meer worden gemotiveerd en hun **human resources** moet worden geïntroduceerd. Er dient tevens een nieuw wervingsbeleid te komen dat steunt op drie beginselen :

ten eerste, in elk departement moet een functie-analyse worden gemaakt ;

ten tweede, de bemiddeling van het Vast Wervingssecretariaat moet worden beperkt tot de controle op de objectiviteit ;

ten derde, externe selectiebureaus moeten worden ingeschakeld.

De spreker is eveneens van oordeel dat naar meer samenwerking moet worden gestreefd tussen de ministeriële kabinetten en de administratie. Dit impliceert uiteraard een inkrimping van het personeelsbestand van de kabinetten.

Na de gemandateerde sprekers van de fracties komen diverse leden tussen over precieze punten.

Het eerste betoog gaat over het gedeelte milieu. De spreker dringt aan op een audit van de administratie van Ruimtelijk Ordening en Leefmilieu. Hij wil dat de politieke conclusies van de doorlichting van OVAM en VMZ worden geïmplementeerd vooraleer de definitieve lijnen inzake samenstelling en functionaliteit van de administratie voor Leefmilieu worden vastgelegd.

De woordvoerder van de vierde fractie van de Vlaamse Raad vindt de factor mobiliteit een essentieel element in de geplande herstructurering. Het probleem van de preciairen weegt zwaar op de administratie. Hij vindt het goed dat er nu een oplossing is waarbij ook van de preciairen een inspanning zal worden gevraagd.

Olivier

Een spreker, gespecialiseerd in het personeelsbeleid van de overheidsadministratie, vindt dat de tewerkstelling van ambtenaren moet worden beschouwd in het kader van de dynamiek van de Vlaamse Gemeenschappen. Voor bepaalde operaties zal sociale begeleiding noodzakelijk zijn. Hij formuleert kritische vragen over de gerichte werving en bevordering, het lukken van de mobiliteit en de werving van specialisten. Vlaanderen moet volgens hem een eigen structuur voor personeels- en organisatiebeleid hebben.

Uit de repliek van de Gemeenschapsminister blijkt dat verschillende fracties het grote belang van het ontwerp onderkennen. Hij wil met dit ontwerp niet alleen de Vlaamse administratie gestalte geven, maar het openbaar ambt moet uit de negatieve impasse komen waarin het sedert jaren is terecht gekomen. Hij beantwoordt enkele kritische opmerkingen en is het gedeeltelijk eens met de beklommissen van diverse leden. De Minister wil ernstig werk maken van de depolitisering, de verhoging van de service van het openbaar ambt en heeft aandacht voor het lot van de werknemers met precaire statuten. Hij vindt vorming en begeleiding van de diverse openbare diensten binnen de Vlaamse Gemeenschap noodzakelijk. Tot slot zegt de Gemeenschapsminister dat de hervorming van het openbaar ambt een permanent debat vereist. Hij rekent op de inbreng van velen en hoopt dat de Vlaamse Raad maximaal en permanent bij deze discussie wordt betrokken.

De artikelsgewijze bespreking gaf vaak aanleiding tot een vinnig, maar leerzaam debat.

De oorspronkelijke tekst onderging heel wat taalcorrecties. Dit is een gevolg van de beslissing van het Bureau van de Vlaamse Raad om bijzondere aandacht te besteden aan het taalgebruik in de decreetteksten. Louter taalkundige opmerkingen of wijzigingen worden niet vermeld wanneer er geen decreetgevend of juridisch gevolg is aan verbonden. Ik feliciteer de taalraadsman die de tekst verbeterde. Het is evenwel niet de taak

van de Vlaamse Raad om de teksten van de Vlaamse Executieve op taalkundig vlak te corrigeren. Ik suggereer dan ook dat alleen teksten die in correct Nederlands zijn opgesteld bij de Vlaamse Raad in overweging worden genomen. Voor ontwerpen van decreet dient de Vlaamse Executieve deze taak op zich te nemen, voor voorstellen van decreet kan de taalraadsman ter zake optreden.

Het decreet omvat vier titels. Titel 1, artikelen 2 tot en met 63 handelt over de herstructurering van de openbare instellingen. Titel II, artikelen 64 tot en met 77 omvat bestuurlijke maatregelen inzake het personeel van sommige openbare instellingen. In titel III, artikelen 78 tot en met 98 worden bestuurlijke maatregelen vastgelegd inzake de structurering van de diensten van de Vlaamse Executieve. Titel IV bevat enkel de slotbepaling in het artikel 99.

De besprekingen werden per hoofdstuk gevoerd en telkens werd door de Commissie uitspraak gedaan over de amendementen en de definitieve tekst. Door het wegvallen van bepaalde artikelen is de oorspronkelijke nummering van het ontwerp in de goedgekeurde tekst niet meer dezelfde gebleven.

De artikelen 2 tot en met 4 handelen over het Commissariaat-generaal van de Internationale Samenwerking. In artikel 4 werd slechts één correctie aangenomen, namelijk de precisering dat het personeel niet wordt overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap maar wel aan de Vlaamse Executieve. De artikelen 2 tot en met 4 werden eenparig aangenomen.

Het hoofdstuk 2 handelt over het Gebouwenfonds van de Rijksscholen. Dit artikel werd eenparig aangenomen.

Het hoofdstuk 3 – de artikelen 6 en 7 – behandelt het Vlaamse Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen. De artikelen werden eenparig aangenomen.

Het hoofdstuk 4 handelt over de Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen te Geel en te Rekem. Voor de artikelen 8 tot en met 11 werden al-

leen tekstcorrecties aangebracht. Deze artikelen werden ook eenparig aangenomen. Aan de artikelen 12 en 13 werden tekstcorrecties aangebracht en daarna werden ze goedgekeurd met 9 stemmen tegen 1. Het artikel 14 gaf aanleiding tot een meer uitvoerige discussie. De discussie draaide vooral rond de samenstelling van de Raad van Bestuur. Men is van oordeel dat de Raden van Bestuur van bedoelde instellingen evenwichtig en niet eenduidig beroepsgekleurd mogen zijn. Ter zake werd een amendement ingediend dat eenparig werd aangenomen. Het artikel 15 werd, na amendement, met 10 stemmen bij 1 onthouding aangenomen. Dezelfde stemming werd ook uitgebracht voor de artikelen 16 tot en met 22. De artikelen 23 en 24 werden eenparig aangenomen. De artikelen 25 en 26 werden aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding. Artikel 27 werd aangenomen met 10 stemmen tegen 1. De artikelen 28 tot en met 30 werden aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Het hoofdstuk 5 handelt over de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand. Het beoogt de instellingen te Mol te fusioneren tot één instelling en ook de instellingen van Beernem en Ruiselede te fusioneren. Door een lid werd voorgesteld het hoofdstuk heel eenvoudig weg te laten. Het lid was van mening dat een dergelijke fusie volledig in tegenpraak is met de verklaringen die verschillende Gemeenschapsministers in het verleden hebben afgelegd. Hij betoogde verder dat de kleinschaligheid wordt verlaten en totaal verschillende opdrachten worden samengevoegd. Hij was het er in het geheel niet mee eens dat deze fusie tot besparingen zou leiden. De Minister ging duidelijk niet akkoord met de aangehaalde argumenten en betoogde dat hij deze instellingen wil rationaliseren om pedagogische en in mindere mate om budgettaire redenen. Terloops vermeldde hij ook dat van syndicale zijde geen enkel bezwaar wordt gemaakt om de operatie uit te voeren.

Het amendement van de heer Van Rompaey beoogt hetzelfde doel. De

Olivier

auteur licht op een uitvoerige manier zijn amendement toe en vroeg de geplande herstructurering op te schorten tot de resultaten van een diepgaand onderzoek zullen gekend zijn. Nadat de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin een formeel beroep deed op de meerderheid werd overgegaan tot de stemming. Het amendement van de heer Van Rompaey werd verworpen met 3 stemmen tegen 6. Het artikel 31 werd uiteindelijk aangenomen met 6 stemmen tegen 3. De artikelen 32 en 33 werden aangenomen met 6 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding. Op artikel 34 werd een amendement ingediend door de heer Voorzitter Vanvelthoven. Dit amendement strekt ertoe het artikel weg te laten. Het werd eenparig aangenomen.

Het hoofdstuk 6 behandelt het Vlaams Commissariaat-generaal voor de bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie. Dit hoofdstuk was aanleiding tot een lange discussie. De discussie handelde vooral over de situatie van de bestaande personeelsleden. Bepaalde leden waren van oordeel dat het oprichten van een parastatale voor het Vlaams sportbeleid een oplossing kan geven aan twee problemen : ten eerste, het uitblijven van de uitvoering en realisatie van de doelstellingen van het decreet van 31 mei 1989 en ten tweede, het afdwingen van een oplossing voor het precair statuut van het personeel dat ten laste van het Vlaams Sportfonds wordt tewerkgesteld in de BLOSO-centra. De Gemeenschapsminister gaf hierover uitsluitel door mee te delen dat alle huidige personeelsleden, personeelsleden van de parastatale BLOSO worden. Er zal dus een eenduidig werkgever zijn. De sportfondsen en andere personeelsleden worden contractueel BLOSO-personeel. Ze verwerven daardoor geldelijke anciënniteit en ze kunnen in de toekomst contractueel een hogere functie waarnemen. Op deze manier wordt tegemoetgekomen aan de problematiek van BLOSO en wordt aan de precairen rechtszekerheid geboden. De artikelen 34 tot en met 50 werden, na beperkte

amendering, aangenomen met 8 stemmen tegen 1.

De hoofdstukken 7, 8 en 9 behandelen materies die behoren tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting. Ook deze hoofdstukken waren het voorwerp van een langdurige bespreking. Alvorens zijn bedenkingen te formuleren over het advies van de Raad van State, schetst de Minister nogmaals bondig de historiek van de problemen rond de waterzuivering. Er wordt een overzicht gegeven van de verschillende scenario's in functie van het vroegere SOBEMAP-rapport. De vraag was dus of men moest gaan naar een oplossing van de bestendiging van de VMZ, naar een volledig privaatrechtelijke maatschappij of naar een gemengde vorm. Samenvattend komt het erop neer dat de dochtermaatschappij van de NV Vlaamse Milieuholding van privaatrechtelijke aard is, en dus zonder administratieve voorgedij, ten einde de beoogde versnelde uitbouw van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur te realiseren.

Vervolgens ging de Minister in op de opmerkingen die aangaande dit hoofdstuk door de Raad van State worden geformuleerd. Ik verwijs hier dan ook naar de bladzijden 81 tot en met 87 van mijn verslag.

Zowel meerderheid als oppositie vroegen om meer verduidelijking. Uiteraard wordt de specifieke problematiek van dit hoofdstuk uitgebreid tot de bespreking van het algemeen beleid inzake waterzuivering en afvalstoffen. Men vreest dat de rol van de overheid in dit dossier beperkt zal zijn. De vraag wordt herhaaldelijk gesteld wie, in het geheel van het leefmilieubeleid, de controle over wie zal uitoefenen. Men is van oordeel dat het niet ondenkbaar is dat buitenlandse kapitaalkrachtige holdings zouden participeren : de vennootschap zou immers een monopoliepositie kunnen innemen. Ter zake moeten ook van de nieuwe organisaties waarborgen worden geeist. Dikwijls wordt verwezen naar het SOBEMAP-rapport. Bepaalde leden vinden een van de scenario's bijzonder interessant om de doelstellingen tegen 1995 te kunnen halen. Men vindt het interessant dat het waterzuive-

ringsbeleid wordt uitgesplitst in twee polen. Men dient zoveel mogelijk activiteiten aan derden uit te besteden en de taak en de rol van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij te reduceren tot drie zaken : ten eerste, het uitgeven en controleren van lozingsvergunningen ; ten tweede, het opvolgen van investerings- en exploitatiegebeuren ; ten derde, de controle op de waterkwaliteit. Dit scenario zou volgens de oppositie een echte privatisering kunnen worden zonder monopoliepositie. Dezelfde spreker wijst op het gevaar van economische verzuiling. Het zou erin bestaan dat bevriende groepen op geprivilegieerde wijze kunnen participeren in een operatie met een enorm financieel impact. Ook vreest hij het gebrek aan parlementaire controle inzake leefmilieu. Uit het antwoord van de Gemeenschapsminister blijkt ook de grote zorg die wordt vastgelegd bij alle leden. Hij pleit voor de opgezette structuur en is ervan overtuigd dat de overheid altijd een voldoende en snelle impact zal hebben op de beleidsvorming aangezien er een afgevaardigde van de overheid in de nieuwe instelling wordt aangeduid. De rol en de bevoegdheden van deze ambtenaar zullen zo vlug mogelijk worden bepaald. De Minister verwijst tenslotte naar voorbeelden waaruit gebleken is dat ook kwalitatief hoogstaande beheerders kunnen worden aangeduid. Zijn functie zal erin bestaan te waken over de gemaakte afspraken. Door zowel leden van de meerderheid als van de oppositie worden amendementen ingediend; bij artikel 51 en 52 – nieuwe nummering – worden geen opmerkingen meer geformuleerd. Deze beide artikelen worden eenparig aangenomen.

Bij hoofdstuk 8 wordt door de heer Denys voorgesteld artikel 58 en de artikelen 59 en 60 weg te laten. Dit amendement wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1. De artikelen 53 tot en met 56 worden aangenomen met 10 stemmen tegen 1. Bij de bespreking van het vroegere artikel 60 van het ontwerp wordt een voorstel tot verdaging ingediend. Dit voorstel wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1. Er wordt aan dit artikel betreffende de Vlaamse Milieumaatschappij een uitvoerige discussie gewijd. De ingediende amendementen van

Olivier

de oppositie worden verworpen. Uiteindelijk wordt het vroegere artikel 60 aangenomen met 10 stemmen tegen 1. Bij de nieuwe nummering wordt dit het nieuwe artikel 58.

Hoofdstuk 10 handelt over de Vlaamse Landmaatschappij. Ook wordt door de heer Denys, bij wijze van amendement, voorgesteld dit hoofdstuk weg te laten. Hierop wordt niet ingegaan. Door de heer Verhaegen en consoorten wordt een amendement ingediend dat het volledig artikel vervangt. In dit amendement komen 3 elementen aan bod: ten eerste, de Vlaamse Landmaatschappij wordt belast met de verdere uitbouw en de start van een gronddata-bank en met de implementatie van een geografische informatiesysteem. Ten tweede, om deze taak te volbrengen kan de Vlaamse Landmaatschappij met andere rechtspersonen, ook privaatrechtelijke, samenwerken. Ten derde, de mogelijkheid tot eerste benoemingen wordt ongedaan gemaakt. Over dit amendement ontspint zich een uitgebreide gedachtenwisseling. Uiteindelijk wordt dit amendement aangenomen met 8 stemmen tegen 1. Bij de nieuwe nummering krijgt dit artikel het nummer **59**.

Hoofdstuk 11 behandelt de problematiek van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Hier wordt een belangrijk amendement van de heer Verhaegen ingediend dat als doel heeft de mogelijkheid tot eerste benoemingen in de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ongedaan te maken. Het amendement en het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 onthouding.

Hoofdstuk 12 handelt over het Wegenfonds. Hier wordt gesteld dat personeelsleden niet hun functie behouden maar wel hun statuut. Ze kunnen dus worden ingeschakeld in andere diensten maar behouden hun anciënniteit, graad en promotiemogelijkheden. Dit artikel wordt zonder wijzigingen eenparig aangenomen.

Hoofdstuk 13 handelt over de gemeenschappelijke bepalingen. Door mijzelf werd een amendement ingediend dat ertoe strekt de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij bij de sa-

menwerking, op het vlak van de informatica, in de leefmilieusector te betrekken. Na goedkeuring van het amendement wordt het aldus gewijzigde artikel aangenomen.

Titel II behandelt de bestuurlijke maatregelen inzake het personeel van sommige instellingen. Bij artikel 66 wordt een amendement ingediend door de Voorzitter van deze Raad. Dit amendement komt tegemoet aan het advies van de Raad van State. Het wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen. Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding. De artikelen 67 en 68 van hoofdstuk 2, betreffende de statutaire of contractuele positie van het personeel, worden eveneens aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding. In de rubriek overgangsbepalingen, voorwerp van het hoofdstuk 3, worden de vroegere artikelen 69 tot en met 79 aangenomen met acht stemmen tegen 1. Ze krijgen de hernummering van 67 tot en met 77.

Titel III behandelt de bestuurlijke maatregelen inzake de structurering van de diensten van de Vlaamse Executieve. In hoofdstuk 1 van deze titel worden de organisatiestructuur en werking van de diensten van de Vlaamse Executieve geregeld. Bij artikel 80 wordt een algemene discussie gehouden. Bepaalde leden zijn de mening toegedaan dat de voorgestelde indiening per departement geen enkele binding met de ministeriële bevoegdheid vertoont. Hetzelfde lid dient een aantal amendementen in om tegemoet te komen aan de depotitsering. Dit kan volgens hem via een eigen Vlaams aanwervingsbeleid, een ander bevorderingssysteem en een andere benadering voor de topbenoemingen. Hij herhaalt ter zake zijn stelling die hij bij de algemene inleiding gehouden heeft. Hij vindt de afbouw van de kabinetten, die volgens hem uit maximum 30 leden mogen bestaan, bijzonder belangrijk. Andere leden vragen enige verduidelijking omtrent de bedoelde diensten van artikel 80. Een ander lid vraagt zich af waarom de diensten van de Vlaamse Executieve decretaal worden geregeld. De Minister geeft in zijn antwoord de verantwoording waarom het Vast Wervingssecreta-

riaat, waarover in het algemeen geen betwistingen bestaan, de belangrijkste rol speelt bij de aanwerving. Tevens legt hij uit wat de mobiliteit betekent. Na heel wat discussies over de verhouding kabinet – administratie, de wetenschappelijke instellingen, de loyauteit van de ambtenaren, het aantal departementen, wordt uiteindelijk een amendement ingediend door de heer Denys dat voorstelt het aantal departementen op te drijven van 6 tot 7. Dit amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 1. Het artikel wordt aangenomen met een zelfde uitslag. Door dezelfde indiener wordt een amendement ingediend om een nieuw artikel 80 bis toe te voegen. Ook dit wordt verworpen. Andere artikelen van het hoofdstuk (81 tot en met 86) worden aangenomen met 7 stemmen bij 1 onthouding. De artikelen van hoofdstuk 1 krijgen een nieuwe nummering van **78** tot en met 84.

In hoofdstuk 2 wordt de operationalisering behandeld. In de discussie van de artikelen wordt gehandeld over het aantal kabinetsmedewerkers, het wervingsbeleid, de bevorderingen enzovoort. Een aantal amendementen worden ingediend door de heer Denys. Zij worden verworpen met 7 stemmen tegen 1. Op de artikelen 89, 90, 91, 92, 93 en 95 worden amendementen aanvaard van de heren Verhaegen, Hancké en De Beul. Zij vervangen de bestaande teksten door deze van het amendement. De artikelen van dit hoofdstuk worden dan ook goedgekeurd met 8 stemmen tegen 1 onthouding. Ze krijgen de nieuwe nummering 85 tot en met 95.

In hoofdstuk 3 worden bijzondere maatregelen behandeld inzake het niet-statutair personeel. Ook de artikelen 98 tot en met 100 worden aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding. Ze krijgen de nieuwe nummering van 96 tot en met 98. Tenslotte wordt het artikel 101 ongewijzigd aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Vooraleer tot de eindstemming over te gaan werd een tweede lezing gevraagd in de Commissie. In de tweede lezing worden de verworpen artikelen en aangenomen amendementen waarover conform art. 64, 1 b

Olivier

tweede lid, van het Reglement van de Vlaamse Raad dient gestemd, eenparig aangenomen door de 11 aanwezige leden. Ik wil bij het einde van mijn toelichting nog even verwijzen naar de bijlagen bij het verslag. Zij geven een overzicht van het personeelseffectief, de opsplitsing van de artikelen over de materies art. 59bis en artikel 107quater. In de derde bijlage vindt u het advies van het Rekenhof over bepaalde aspecten van het ontwerp.

Tot slot wil ik, mijnheer de Voorzitter, eenieder danken die aan de bespreking van dit ontwerp heeft deelgenomen. Ik wil dan ook, namens mijn collega en mezelf, de diensten bedanken voor de logistieke steun. Het was een niet gemakkelijke opdracht.

De Voorzitter : de heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, vooreerst wens ik de verslaggevers, de heren Olivier en Peeters, te danken voor hun uitvoerig verslag. Zij hebben trouwens in moeilijke omstandigheden moeten werken : er waren lange Commissievergaderingen met uiteenlopende onderwerpen. Het was dus niet eenvoudig om daarover een verslag op te stellen.

Het is echter jammer dat de heer Olivier, tijdens zijn mondelinge toelichting, de tegenstelling in verband met een cruciaal punt van de bespreking betreffende de waterzuivering, meer bepaald inzake de NV Aquafin, uit het oog heeft verloren. Inderdaad, er was tegenstelling tussen de Minister en enkele leden van de Commissie inzake het karakter van de NV Aquafin. Dit is zeker een cruciaal punt voor diegenen die later beroep willen doen op de Handelingen van dit ontwerp van decreet ten einde te weten welk karakter aan de NV Aquafin wordt gegeven. De heer Olivier gaf alleen de interpretatie van de Minister weer, met name dat het een vennootschap is met een privaatrechtelijk karakter, terwijl bepaalde Commissieleden van oordeel waren dat aan de n.v. een publiekrechtelijk ka-

rakter moest worden toegekend.

Los daarvan, meen ik dat het verslag op zichzelf zeer verdienstelijk is.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, dit ontwerp vertoont alle kenmerken van wat in politieke termen een mammoetdecreet wordt genoemd. Daarmee wordt bedoeld dat allerlei zaken samen worden gebracht, die wezenlijk niets met elkaar te maken hebben en die best, om reden van overzichtelijkheid, afzonderlijk zouden worden gestemd.

Ik geef een aantal voorbeelden. In de eerste plaats zijn er de zogenaamde bestuurlijke maatregelen, meer bepaald het statuut en de vergoeding van de ambtenaar. Dit is een belangrijk hoofdstuk in het ontwerp van decreet. Dit hoofdstuk wordt echter gekoppeld aan de problematiek van de bijzondere jeugdzorg, de sport, onder meer BLOSO, en als klap op de vuurpijl aan de ganse problematiek van de milieu-organisatie. Dit zijn onderwerpen van compleet uiteenlopende aard en het is bijzonder moeilijk om over deze materie in haar geheel te handelen.

Het is wel duidelijk – en de Commissiebesprekingen hebben zulks aangetoond – dat de Executieve op deze manier heeft gehandeld met een louter politieke bedoeling, met name om de meerderheidscoalitie aan elkaar te binden. Inderdaad, ik ben ervan overtuigd dat het debat een totaal andere wending zou hebben genomen indien bijvoorbeeld de ganse milieuconstructie afzonderlijk in één decreet was ingediend of indien het probleem inzake de bijzondere jeugdzorg afzonderlijk werd behandeld.

Ik heb gemerkt dat er terecht kritiek was van sommige CVP-leden op de fusie van sommige gemeenschapsinstellingen van bijzondere jeugdzorg, kritiek die hard en gemeend was, maar wel overeenstemt met onze opinie ter zake. Deze kritiek verstomde echter omdat deze CVP-leden geconfronteerd werden met hun eigen Minister van Leefmilieu die erop stond dat de ganse milieustructuur er op deze manier werd doorgeleurd.

Ook vele SP-leden hadden in de Commissie enorme kritiek op de zogenaamde Aquafin-constructie. Zij bleven met een aantal onopgeloste vragen zitten. Het is duidelijk dat zij door de zweeps slag van hun eigen Minister Van den Bossche, die het huidige ontwerp per se wilde laten goedkeuren, machteloos werden gemaakt en zij zonder één letter aan het ontwerp te wijzigen hun kritiek hebben ingeslikt en het ontwerp hebben goedgekeurd. Ik hoop dat zij hun kritiek ook hier zullen herhalen. Het is niet moeilijk deze opmerking te bewijzen ; lees in dit verband het verslag inzake Aquafin. Hierin zijn weinig positieve reacties terug te vinden.

De politieke bocht werd nog het meest aanvoeld wat de Volksunie betreft. Collega Van Hooland, ik heb met aandacht de bemerkingen gelezen die u heeft geuit op uw persconferentie, waar u zegde dat het ontwerp van decreet geen schijn van kans maakte indien het niet grondig zou worden bijgestuurd. U heeft ook gezegd dat de hervorming mooi oogde op papier.

De heer R. Van Hooland : Waar heeft u dit gelezen ?

De heer A. Denys : In het dagblad Het Volk van 18 oktober : Volksunie stelt pact rond depolitisering voor ; De Gazet van Antwerpen : Decreet inzake de Vlaamse administratie moet nog worden bijgestuurd. Ofwel hebben zij uw woorden verkeerd geïnterpreteerd. U zegt ook dat dit decreet in de praktijk niet zal functioneren : De hervorming oogt mooi op papier, maar ze doorvoeren is volgens de Senator onmogelijk. Wij zullen een aantal amendementen indienen, die voor ons nodig zijn voor de goede uitvoering ervan. Collega's, dat zijn drie bedenkingen die niet mis te verstaan zijn, zij reflecteren een zeer grote duidelijkheid, die wij nadien echter in de Commissie niet meer hebben teruggevonden. Wij hebben het nog weinig meegemaakt dat in de Commissie aangekondigde amendementen zelfs niet werden neergelegd. Ik ken de reden niet waarom u zich politiek zo hebt laten vernederen. In ieder geval is een dergelijke houding niet goed voor ons Parlement. Ik kan begrijpen dat, om

Denys

coalitieredenen, bepaalde toegevingen moeten worden gedaan ; wij hebben dit destijds ook ervaren. Ik meen echter dat de zaak naar buiten uit correct moet worden gespeeld en men moet zeggen waarom bepaalde toegevingen werden gedaan. Maar dan moet u naar buiten uit geen verklaringen afleggen die u nadien integraal inslikt.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer Denys, wat u nu zegt laat ik voor uw rekening. De artikelen waarnaar u verwijst werden door mij niet ondertekend. Op diverse ogenblikken werd over een noodzakelijke amendering gesproken, waarna amendementen werden uitgewerkt.

Waarom deze amendementen de weg hebben gevolgd, die zij hebben gevolgd, waar zij terecht gekomen zijn of niet of waar zij eventueel konden terecht komen is een andere zaak. Uw interpretatie ter zake is niet volledig correct.

Trouwens, die hervorming heeft geen schijn van kans, zou ik gezegd hebben. Zowel tijdens persconferenties en daarbuiten als in de Commissie heb ik steeds gezegd – en ik zal dat later nog herhalen – dat de goede werking van zeer veel voorwaarden zal afhangen. Aan een gedeelte van deze voorwaarden wordt thans niet voldaan, maar deze hoeven in dit decreet niet te worden geregeld. Dit decreet bevat bovendien een groot gedeelte dat er niet hoefde in te staan.

De heer A. Denys : Collega Van Hooland, ik neem er akte van dat de pers u slecht heeft begrepen. Mijnheer de Voorzitter, ik stel dan toch vast dat er iets schort bij uw diensten, aangezien de heer Van Hooland herhaalt dat amendementen werden ingediend, maar dat deze om een bepaalde reden, die hij niet begrijpt, niet ter bespreking werden voorgelegd. Het is dan ook belangrijk dat wij ter zake duidelijkheid krijgen. Werden de amendementen van de heer Van Hooland al dan niet bij de diensten van de Commissie van de Vlaamse Raad ingediend ? (*Onderbreking door de heer H. Suykerbuyk*)

Collega Suykerbuyk, collega Van

Hooland dient ter zake duidelijk te zijn. Wanneer hij zegt dat hij deze amendementen niet heeft ingediend kan tot de diensten van de Vlaamse Raad geen verwijt worden gericht. De heer Van Hooland laat evenwel opnieuw uitschijnen dat de amendementen wél werden ingediend.

De heer R. Van Hooland : Ik heb deze amendementen geformuleerd, maar ze zijn niet ter bespreking op tafel gekomen. Er hoeft geen verwijt tot de Voorzitter of de diensten van de Vlaamse Raad worden gericht. Voor het overige belangt het enkel mij aan.

De heer A. Denys : Het gaat dus om een verwijt dat u intern tot uw fractie richt.

De heer R. Van Hooland : Toch niet. Het gaat hier enkel om een zaak die mij alleen aanbelangt.

De heer A. Denys : Collega Van Hooland, in ieder geval is duidelijk uit de Commissiebesprekingen gebleken dat indien de mammoetverbinding er niet zou zijn geweest, er voor bepaalde zeer belangrijke hoofdstukken van dit decreet nooit een meerderheid zou worden gevonden.

In feite kunnen wij stellen dat het onderlinge wantrouwen, zowel tussen de meerderheidsfracties als de Ministers, het enige cement is geweest waardoor beide coalitiepartners met mekaar waren verbonden. Wij kennen dat politieke spel. Het gaat om een wederzijdse chantage waarbij men zegt : wanneer jullie niet akkoord gaan op dat punt zullen wij ons tegen het andere punt verzetten. Gisteren is dat hier nog duidelijk gebleken toen wij vroegen dat Minister Kelchtermans eveneens van bij het begin van de bespreking in openbare zitting zou aanwezig zijn. Immers, het gaat thans om een zeer belangrijk hoofdstuk inzake leefmilieu. Wanneer Minister Van den Bossche zegt dat hij door de Executieve werd gemandateerd, toont zulks duidelijk aan dat hij er de voorkeur aan geeft dat Minister Kelchtermans tijdens de algemene bespreking niet aanwezig is. Dat is zeer spijtig aangezien het wijst op een gebrek aan openheid.

Minister L. Van den Bossche : Er

werden schikkingen getroffen opdat Minister Kelchtermans indien nodig na de algemene bespreking zou antwoorden. Ter zake is er geen enkel probleem.

Ik ben in staat te begrijpen wat verteld wordt en indien nodig zal collega Kelchtermans dus ook namens de Executieve in de repliek betrokken zijn.

De Voorzitter : Mijnheer Denys, ik kan u trouwens bevestigen dat Minister Kelchtermans op ieder ogenblik van de bespreking, zowel bij de algemene, als bij de artikelsgewijze bespreking, bereid is hier aanwezig te zijn.

Indien u zijn aanwezigheid wenst zal ik het nodige doen.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik druk de wens uit dat de heer Kelchtermans bij de bespreking aanwezig is aangezien een heel hoofdstuk in het ontwerp van decreet over het bestuurlijk beleid onder de bevoegdheid van de heer Kelchtermans ressorteert. Intussen ga ik verder met mijn uiteenzetting omdat het niet mijn bedoeling is tijd te winnen.

De Voorzitter : Dames en heren, ik herinner eraan dat de heer Kelchtermans aanwezig zal zijn wanneer een lid de wens daartoe uitdrukt.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor dat u het nodige doet om Minister Kelchtermans te waarschuwen.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, ik waardeer het dat de Vlaamse Raad gisteren een vuist heeft gemaakt, haar Reglement heeft toegepast en de Executieve op de vingers heeft getikt over haar werkwijze, waardoor uw houding redelijker is dan deze van gisteren. Het is nooit te laat om goed te doen.

Minister L. Van den Bossche : Ik heb mij niet gemoeid met de toepassing van het Reglement noch met het opsturen van het verslag. Dit is niet de bevoegdheid van de Executieve, maar van de Raad.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, de fundamentele opmerking was dat de Executieve haar ontwer-

Denys

pen altijd op het laatste moment voorstelt, waardoor het zeer moeilijk wordt de werkzaamheden op een behoorlijk k peil te organiseren.

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, het is onze overtuiging dat het politieke wantrouwen uiteindelijk de aanleiding is tot het nemen van een toch wel onvoorstelbaar groot risico door het negeren van artikel 87 paragraaf 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1988. Dit artikel bepaalt dat de Gemeenschappen en de Gewesten de bevoegdheid toegewezen krijgen om het administratief en geldelijk statuut van haar personeel vast te stellen. Paragraaf 4 voegt daaraan toe' dat dit pas kan na de uitvaardiging van een door de ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Ik beken dat ik onder de indruk kwam van de verklaring van Minister Van den Bossche tijdens de Commissiebesprekingen over het boycotwerk van de nationale Regering, met name door Minister Langendries, die

Het SP-standpunt betreffende het ontwerp-decreet betreffende het bestuurlijk beleid werd verwoord door fractieleider L. Hancké

de bespreking van het koninklijk besluit uitstelt. Mijnheer de Minister, ik heb de heer Langendries in het nationaal Parlement ter zake geïnterpelleerd. Uit zijn antwoord blijkt – collega Olivier kan, gelet op zijn aanwezigheid toen, hiervan getuigen – dat de goedkeuring van het koninklijk besluit inzake de algemene principes niet zo uitzichtloos is zoals de heer Van den Bossche het heeft voorgesteld. Volgens de heer Langendries werden volgens de normale procedure de betrokkenen van het openbaar ambt, de vakbonden en de Gewesten Gemeenschapsregeringen geconsulteerd. Bovendien verzekerde de heer Langendries ons van de goedkeuring van een dergelijk koninklijk besluit tegen het einde van het jaar.

Minister L. Van den Bossche : Qui verra, verra !

De heer A. Denys : Om alle onzekerheid weg te nemen hebben wij een motie ingediend.

Minister L. Van den Bossche : Om de bespreking uit te stellen tot het jaar 2001 !

De heer A. Denys : Ik herhaal, wij hebben een motie ingediend opdat tegen 31 december 1990 het koninklijk besluit inzake de algemene principes zou zijn goedgekeurd, motie die niet door de meerderheid – waartoe CVP, SP en de Volksunie behoren – werd aangenomen. Ik veronderstel dat de meerderheidspartijen genoeg vertrouwen hebben in de nationale Regering om onze motie niet goed te keuren. Vandaar dat zij wel de eenvoudige motie hebben aangenomen.

Gelet op de uiteenzetting van de heer Olivier tijdens de bespreking van de interpellatie aan de heer Langendries en gelet op het feit dat de meerderheid de eenvoudige motie heeft goedgekeurd, kan worden gesteld dat blijkbaar iedereen ervan overtuigd is dat het koninklijk besluit inzake de algemene principes tegen het einde van het jaar zal zijn uitgevaardigd. Bijgevolg doe ik een beroep op uw gezond verstan en vraag ik om de goedkeuring van dit ontwerp van decreet uit te stellen tot in januari 1991. Immers, niemand kan ontkennen dat

wij toch wel een bijzonder zwaar risico nemen, risico dat wegvalt op het ogenblik dat het koninklijk besluit inzake de algemene principes is goedgekeurd.

De heer R. Van Hooland : Welk risico ?

De heer A. Denys : We lopen het risico dat wij tegen de bijzondere wet ingaan. Voor het Arbitragehof is het bijzonder eenvoudig om dit te laten verbreken.

Zowel collega Olivier als ikzelf zijn er zeker van dat de nationale Regering vóór het einde van het jaar dit algemene-principes-koninklijk besluit zal uitvaardigen. Waarom wachten wij dan geen anderhalve maand met de bespreking van dit ontwerp van decreet ? Op die manier vermijden wij het risico dat het Arbitragehof dit laat verbreken.

Minister L. Van den Bossche : Ik ben niet gelovig.

De heer A. Denys : Dan staat u gans alleen want uw fractie heeft vorige week de eenvoudige motie goedgekeurd. Daaruit moet worden afgeleid dat voor het einde van het jaar het algemene-principes-koninklijk besluit zal worden uitgevaardigd.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer Denys, ik vestig er uw aandacht op dat wij nog steeds het tweekamerstelsel kennen en dat er dus nog een Senaat is. Wij hebben dat in de Commissie van de Senaat ook besproken en de teneur was daar toch enigszins anders. Ik geef u dat ter overweging.

De heer A. Denys : Waarom hebben uw collega's van CVP dan vorige week in de Kamer het vertrouwen gegeven ?

De heer H. Suykerbuyk : Ik heb het niet over de Kamer, ik spreek in mijn hoedanigheid van Senator. Ik kan u enkel maar zeggen dat men in de Senaatscommissie een heel andere opvatting had. **(Onverstaanbare onderbreking door de heer G. Verhaegen)**

De heer A. Denys : De vertrouwensmotie werd goedgekeurd. Zoals de heer Olivier daarnet heeft gesteld betekent dit dat wij er op vertrouwen dat de nationale Regering het alge-

Denys

mene-principes-koninklijk besluit zal goedkeuren.

Collega's, onze houding moet toch nog een klein beetje logisch zijn. Het is niet omdat wij een dubbel mandaat hebben dat wij een onlogische houding moeten aannemen. Het dubbel mandaat biedt weinig voordelen maar één daarvan is dan toch dat wij de nationale Minister kunnen horen, interpellieren, en tot een bepaald standpunt dwingen. Dat is in de Kamer van Volksvertegenwoordigers gebeurd. Ik heb gemerkt dat, in verband met dit koninklijk besluit, de Kamerleden zowel van de SP, van de Volksunie als van de CVP-fractie hun vertrouwen in de heer Langendries hebben behouden.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer Denys, op vertrouwen staat geen tijd. Quand on aime on ne compte pas.

De heer A. Denys : Er was daar een termijn aan verbonden.

Welnu collega's, ik blijf bij mijn standpunt. Wij handelen onverstandig. Wetende dat tegen het einde van dit jaar dit algemene-principes-koninklijk besluit zal worden uitgevaardigd, nemen wij een enorm risico wanneer wij dit ontwerp van decreet behandelen.

Mijnheer de Voorzitter, onze fractie zal alles in het werk stellen om de behandeling van dit ontwerp van decreet uit te stellen.

De heer R. Van Hooland : Morgen wordt de heer Langendries geïnterpelleerd onder meer over dit algemene-principes-koninklijk besluit. Dit ontwerp zal dan nog niet zijn goedgekeurd.

De heer A. Denys : Dit zijn vijgen na Pasen. U moet vooraf interpellieren. Wij hebben dat gedaan in aanwezigheid van de heer Olivier.

De heer R. Van Hooland : Ik zei u dit te uwer informatie. Vroegere pogingen, via schriftelijke en mondelinge vragen, bleven alsnog onbeantwoord.

De heer A. Denys : Iedereen mag interpellieren, maar dat zijn toch vijgen na Pasen.

De heer R. Van Hooland : Wat u zegt zijn vijgen vóór Pasen, misschien.

Minister L. Van den Bossche : Ik vestig er uw aandacht op dat Pasen jaarlijks terugkomt.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, u zult in mij uw grootste bondgenoot vinden indien tegen het einde van dit jaar de heer Langendries zijn algemene principes-koninklijk besluit niet heeft uitgevaardigd. Dan zal ik de eerste zijn, vanuit de feitelijke oppositie in deze Vlaamse Raad, om te zeggen dat u lang genoeg hebt gewacht, dat de heer Langendries zijn woord niet hield en dat u ermee verder moet gaan. Dit is dus een niet onbelangrijke verkering van een lid van de oppositie.

Minister L. Van den Bossche : Mijn jeugd is ongeduldig.

De heer A. Denys : Ik vind, collega's, dat wij onverstandig handelen en dat wij een zeer groot risico nemen indien wij niet tot na januari willen wachten.

Minister L. Van den Bossche : Wij willen dit zo vlug mogelijk goedkeuren omdat wij vertrekken van het principe dat wie een goede daad wil stellen niet tot 's anderendaags moet wachten

De heer A. Denys : Welnu, mijnheer de Minister, dat is precies uw grote misvatting. Immers, door dit ontwerp van decreet stelt u geen goede daad, maar creëert u een zeer grote rechtsonzekerheid voor de Vlaamse ambtenaar.

Minister L. Van den Bossche : Ik heb daarop reeds geantwoord.

De heer A. Denys : Dit was de hoofdkritiek van de Raad van State. Ik zal nu uw antwoord inhoudelijk weerleggen. U hebt in de Commissie een aantal bezwaren van de Raad van State weerlegd, terecht, ik heb geen moeite dat te erkennen. Maar de kern van de kritiek hebt u, mijnheer de Minister, proberen te weerleggen met een aantal juridische spitsvondigheden, of met een aantal niet van toepassing zijnde arresten van het Arbitragehof, de misbruiken in verband met deze problematiek. Kort samengevat is het sluitstuk van uw argumentatie dat de decreetgever niet het akkoord moet hebben van

de nationale Minister van het Openbaar Ambt ; dit zou enkel en alleen vereist zijn voor de Executieve.

Ter ondersteuning van uw argumentatie verwijst u naar een arrest van het Arbitragehof van 28 oktober 1986, arrest dat betrekking had op het decreet tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding. Welnu, dit arrest gebruiken is een teken van zwakte, is volledig onjuist, omdat in het decreet impliciet het akkoord van de nationale Minister aanwezig was ; het betrof hier immers een statutaire overgangsmaatregel op voordracht van sommige Ministers, onder meer van degene die het openbaar ambt onder zijn bevoegdheid had.

Bijgevolg, collega's, kan er uit dit arrest niet veel worden afgeleid. Dus, door gewoonweg dit advies van de Raad van State te negeren, creëren wij rechtsonzekerheid. Ik doe een oproep tot het gezond verstand van de Vlaamse Raad om anderhalve maand te wachten. Ik blijf erbij dat, indien dit algemene-principes-koninklijk besluit dan niet is uitgevaardigd, wij, als oppositiepartij, de eersten zullen zijn om te zeggen aan Minister Van den Bossche : wij wachten niet langer, de heer Langendries heeft zijn woord gebroken. Indien men niet bereid is anderhalve maand te wachten, dan meen ik dat mijn vermoeden juist is, namelijk dat er wantrouwen is en dat er politieke argumenten zijn om per se dit ontwerp van decreet te doen aannemen. Spijtig genoeg zal er dan een grote rechtsonzekerheid worden gecreëerd ten aanzien van de Vlaamse ambtenaren.

Wat betreft de inhoud van het ontwerp van decreet, moet ik in alle eerlijkheid zeggen dat er een aantal positieve punten aanwezig zijn waarvan wij verheugd zijn dat ze door middel van dit ontwerp van decreet kunnen worden gerealiseerd. Ik citeer deze positieve punten, waarvoor de PVV altijd zeer gevoelig is geweest en waarmee wij volledig akkoord kunnen gaan.

Ten eerste, er zal een nagenoeg volledige mobiliteit zijn. Er zal worden gewerkt met één Ministerie en zes

Denys

departementen. Mijnheer de Minister, wij appreciëren dit, het is een punt waar wij menen dat u goed werk hebt geleverd.

Ten tweede, het beroep doen op contractuelen. Wij zijn van de mening dat in de toekomst het openbaar ambt op een meer flexibele wijze moet kunnen functioneren. Hier wordt de mogelijkheid gecreëerd om met contractuelen te werken. Wij menen dat dit, bijvoorbeeld voor de BRT, een goede zaak is ; er zal beter kunnen worden geconcurrereerd met VTM.

Ten derde, wordt de mandaatfunctie gecreëerd. Met de bedoeling hiervan kunnen wij niet akkoord gaan, maar de mandaatfunctie an sich creëert naar onze mening de mogelijkheid voor een meer flexibele aanpak. Dus, de bedoeling van het ontwerp kunnen wij niet onderschrijven, maar het creëren van de functie wel.

Naast deze drie elementen – ik herhaal, het zijn geen onbelangrijke introducties – blijven er een aantal niet onbelangrijke vragen onbeantwoord. Het is bijna zoals een onvoltooide symfonie die door het vermengen aan het uitdeinen is tot een kakafonie. Immers, een aantal zaken worden bijgestuurd, maar een aantal zaken die rechtstreeks betrekking hebben op de administratie, die rechtstreeks betrekking hebben op het functioneren van de ambtenarij, zijn er niet bij. Men voegt er de hervorming bij van het Bijzonder Jeugdfonds, sport, BLOSO, maar een aantal zaken, zoals de functionele decentralisatie, de territoriale deconcentratie, openbaarheid van besturen, depolitisering, het eigen Vlaams wervingsbeleid, het verminderen van het aantal kabinetten, het uitschakelen van de parallele werking met de administratie, de vorming, acties tot betere automatisering, introductie van informatica, worden vergeten. Al die punten hebben nochtans te maken met een paar fundamentele vragen die wij vooraf moeten beantwoorden, namelijk hoe kunnen wij met deze hervorming komaf maken met vroegere slechte Belgische gewoonten,

hoe kunnen wij een overheidsapparaat tot stand brengen dat efficiënter functioneert, dat open staat voor het publiek en dus uit eigen beweging informatie verstrekt en een overheidsapparaat dat meer gemotiveerde ambtenaren tewerkstelt ?

Minister Van den Bossche, maar ook collega Van Hooland, zeggen dat de punten die ik zoëven opsomde via uitvoeringsbesluiten moeten worden geregeld. Wij zijn het daar niet mee eens. Volgens ons moeten zulke belangrijke zaken in een decreet worden vastgelegd. En het verwondert ons dan ook dat sommige zaken die ons bijkomstig lijken omslachtig beschreven worden in dit ontwerp, terwijl de fundamentele punten die ik zoëven opsomde er niet in voorkomen. De ervaring leert ons dat als grote intenties niet decretaal worden vastgelegd, het in de praktijk meestal bij intenties blijft. De PVV zal dan ook, net zoals in de Commissie, bij de artikelsgewijze bespreking in Openbare Vergadering de leemten in het ontwerp via amendementen proberen op te vullen.

Mijnheer de Voorzitter, bij de algemene bespreking wil ik mij beperken tot drie punten die de PVV nauw aan het hart liggen en die wij in het ontwerp niet terugvinden, hoewel zij fundamenteel zijn voor een vernieuwde aanpak van het bestuursbeleid. Dat zijn : ten eerste, de openbaarheid van bestuur, ten tweede, het evenwicht tussen depolitisering enerzijds en het beter functioneren van de administratie anderzijds en, ten derde, het aantal Ministers en kabinetsleden.

Wat ons het meest verraste in dit ontwerp van decreet was het ontbreken van een hoofdstuk over grotere openbaarheid van bestuur. Nochtans, toen de heer Van den Bossche aantrad als Vlaams Minister van het Openbaar Ambt had hij de indruk gewekt voorstander te zijn van een nieuwe aanpak ter zake. Met zijn toenmalige Waalse collega, de heer Cools, en de nationale Minister van het Openbaar Ambt, de heer Tobback, heeft hij ten aanzien van de gemeenten een actie gevoerd voor meer openbaarheid van bestuur. Wat er van die actie op het terrein terecht

is gekomen weet ik niet, maar het verwondert mij dat er van de openbaarheid van bestuur die hij tegenover de gemeenten heeft verdedigd, niets terug te vinden is in dit ontwerp voor de administratie waarvoor hij verantwoordelijk is.

Minister L. Van den Bossche : Binnenkort leg ik aan de Vlaamse Raad een decreet voor dat alleen over de openbaarheid van bestuur handelt, zodanig dat wij ons alleen op dat probleem kunnen toelekken. Ik breng u geen mammoet als dat niet nodig is. Over enkele weken krijgt u wel een klein olifantje.

De heer A. Denys : Ik heb u het onderscheid gegeven tussen een mammoetdecreet en een algemeen decreet, wat de hervorming van de administratie inhoudt. Met een mammoetdecreet wordt geen binding gemaakt met bijzondere jeugdzorg, met sportpolitiek of met milieupolitiek. Alles wat betrekking heeft met het goed functioneren van het openbaar ambt wordt overzichtelijk en geïntegreerd in een ontwerp van decreet voorgesteld.

Mijnheer de Voorzitter, ik hoop dat dit ontwerp van decreet goed zal zijn. Wij kunnen vandaag alleen spreken over wat vandaag werd ingediend. In dit ontwerp van decreet vinden wij niets terug van de wijze waarop de Vlaamse burger via de Vlaamse administratie kan komen tot meer rechten en mogelijkheden inzake informatieverwerking. De zwijgplicht van de ambtenaar wordt niet vervangen door spreekrecht. Zo is er ook geen dereguleringscommissie. Er is ook geen ombudsman. In dit ontwerp, dat de pretentie heeft de ganse administratie te hervormen en een fundamenteel ontwerp te zijn, is hiervan niets terug te vinden.

Een nog groter gemiste kans is het feit dat er over depolitisering – waarover de heer Van Hooland grote verklaringen heeft afgelegd in een persconferentie – geen enkel woord, komma of letter terug te vinden is in dit ontwerp van decreet. Mijnheer Van Hooland, ik vind het onvergeeflijk dat in een dergelijk belangrijk ontwerp daarover niets is vermeld.

Denys

De Minister heeft in zijn uiteenzetting in de Commissie verwezen naar vroegere Executieve nota's. Dit is natuurlijk zinloos. Depolitiseren is geen probleem alleen van de Regering. Het is een discussie over de globale politieke cultuur die vooreerst in de Vlaamse Raad moet worden gevoerd. We moeten er niet alleen over discussiëren. Als wij er echt werk van willen maken moet dit met decreet-teksten worden vastgelegd.

Toen ik tien jaar geleden in het Parlement kwam heb ik horen spreken over een nieuwe politieke cultuur, over depolitiseren. Ik stel vast dat er in de praktijk niets van is terechtgekomen.

Minister L. Van den Bossche : U kan het weten, aangezien u zeven en een half jaar de dienst heeft uitgemaakt.

De heer A. Denys : Ik wil dit debat niet verlagen tot verwijten.

Minister L. Van den Bossche : Ik ook niet, maar men moet niet schijnheilig zijn.

De heer A. Denys : Ik kan u de lijst geven die verschenen is in het Belang van Limburg.. .

Minister L. Van den Bossche : Ik een boek.

De heer A. Denys : . . .over alle kabinetsmedewerkers.

Minister L. Van den Bossche : Er zijn er geen bij van mij.

De heer A. Denys : Men zal nooit slagen in zijn opzet als men de verhouding maakt oppositie tegenover de meerderheid. Men kan slechts spreken over depolitiseren als men met een ruim debat tot een consensus kan komen. Wij hadden gehoopt dat dit ontwerp van decreet, waarbij men de ganse Vlaamse administratie wil hervormen, de aanhef zou worden van een debat waarbij door middel van decreet-teksten afspraken ter zake kunnen worden gemaakt.. .

Minister L. Van den Bossche : Om te doen wat u zeven jaar lang niet hebt gedaan met uw fractie.

De heer A. Denys : . . .om alzo te komen tot een nieuwe politieke cultuur.

Geachte collega's, wij gaan niet akkoord met wat de heer Van Hooland heeft gezegd in zijn persconferentie. Hij stelt voor om inzake depolitiseren te komen tot een soort pact en afspraken op vrijwillige basis. Het is één van de meest hypocriete voorstellen omdat dit komt op een ogenblik dat hier een ontwerp van decreet ter tafel ligt waarbij een college van secretarissen-generaal wordt samengesteld waarin de oppositie ontbreekt. Dat alleen al, collega Van Hooland, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorstellen om te komen tot een soort pact. Alleen concrete decreet-teksten over een wijze van aanwerven en bevorderingen, over de samenwerking tussen de administratie en de ministeriële kabinetten kunnen ons enige hoop geven tegen het uithollen van de overdreven politisering en op het genezen van de verziekte politieke cultuur ter zake.

Mijnheer de Minister, ik ga u aantonen hoe men door de aanwerving via bevorderingen, via het herbekijken van de samenwerking tussen de administratie en de kabinetten, door het decretaal vastleggen, een nieuwe politieke cultuur kan bewerkstelligen. Er zijn tal van onze voorstellen die op gemonkel kunnen worden onthaald. Wij steken onze nek uit. Wij doen voorstellen waarvan men kan zeggen dat zij voor kritiek vatbaar zijn. Het is echter beter voorstellen te doen dan wazig te blijven.

Alleen spreken over objectiviteit is onvoldoende. Wanneer men alles baseert op eenvormige examens, op anciënniteit, dus alleen maar op de objectieve normen, kan er een tegenstrijdigheid ontstaan met het goed functioneren van de administratie, een goed functioneren dat even belangrijk is als de objectiviteit.

Wanneer wij spreken over objectiviteit moeten wij tegelijkertijd spreken over het goed functioneren van de administratie en moeten wij proberen daartussen een evenwicht tot stand te brengen.

Laat ons beginnen met de aanwervingen.

In 1983 heeft de toenmalige Staatssecretaris voor het Openbaar Ambt, de heer Waltniel, het aanwervingsbeleid volledig gedepolitiseerd via de vergelijkende examens van het Vast Wervingssecretariaat. Deze strenge ingreep was nodig na de massale gepolitiseerde aanwervingen van het einde van de jaren '70.

Minister L. Van den Bossche : Er was indertijd toch een vraag over 400 eigenaardige aanstellingen. Dat was in de periode van de jaren '80. Als u de lof zwaait van een bepaalde periode moet u er ook bijzeggen waarom toen volgens de u zo geloofde stelling de bevorderingen niet bij besluit of bij wet werden gedepolitiseerd.

De heer A. Denys : Ik zwaai niet de lof van een bepaalde periode.

Minister L. Van den Bossche : Wat met de Goede Vrijdag benoemingen? Een meerderheid in het Parlement heeft die bevorderingen op een bepaald moment gelegaliseerd. Of is mijn geheugen dan ook verkeerd?

De heer A. Denys : Ik zwaai de lof van een bepaalde beslissing.. .

Minister L. Van den Bossche : Van de zotheid.

De heer A. Denys : . . .waarvan men vandaag misschien kan zeggen, u heeft mij te vroeg onderbroken mijnheer de Minister, dat zij een rechtvaardige beslissing was na de periode van de jaren '70 toen uw partij massaal aan de benoemingen heeft meegewerkt, maar ik blijf erbij dat dit niet het juiste wervingsbeleid is.

Minister L. Van den Bossche : U probeert hier de maagd te spelen.

De heer A. Denys : Ik probeer hier niet de maagd te spelen. Ik probeer hier een debat op gang te brengen. Dat is niet de manier om de juiste man of vrouw op de juiste plaats te krijgen. Een bestuurssecretaris in het bestuur voor grondmechanica zal aan heel andere vereisen moeten voldoen dan een bestuurssecretaris van het Bestuur voor Jeugdbescherming. De objectieve maar te uniforme aanwervingsprocedure houdt hiermede geen rekening.

Minister L. Van den Bossche : U zei dat mobiliteit belangrijk is en nu schiet u ze weer af.

De heer A. Denys : Ik spreek over de aanwerving. Het systeem ervan is momenteel niet aangepast omdat de examenprogramma's niet zijn aangepast. Bovendien is het een systeem met meer-keuzevragen, waarbij een computer louter wiskundig en zonder enige vorm van deliberatie beslist over het al dan niet slagen, niet alleen een onmenselijk, maar een bijzonder onefficiënt systeem.

Daarom, geachte collega's, pleit de PVV voor een eigen Vlaamse aanpak en voor een driehoekswerking tussen het departement, het VWS en samenwerking met externe selectiebureaus. Het betrokken departement moet zich bezighouden met het profileren van de functies omdat het departement zelf het best weet wat zijn behoeften zijn en hoe deze kunnen worden ingevuld. Het VWS moet zorgen voor de objectiviteit. Het heeft bewezen dit goed te kunnen en goed te doen. Het VWS moet in het nieuwe Vlaamse wervingsbeleid worden ingeschakeld en moet controleren of de algemene zowel als de bijzondere toelatingsvoorwaarden niet al te zeer de competitie tussen de kandidaten beperkt of uitschakelt.

Het VWS moet ook controleren of ieder evaluatiesysteem een eigen vergelijkend karakter behoudt. Dan zijn er ook nog de externe selectiebureaus. Het is duidelijk dat, zodra de behoefte is vastgesteld, de eisen zijn bepaald en de taak- en profielomschrijving is gebeurd, de externe selectiebureaus moeten worden ingeschakeld omdat zij naast kennis ook karakter, werklust, communicatievaardigheid, persoonlijkheid en andere elementen op een effectieve en efficiënte wijze kunnen onderzoeken. Aldus kan men komen tot een wervingsbeleid waarbij men the right man on the right place krijgt. Deze driehoekswerking houdt rekening met het goed functioneren van de diensten en met een streven naar objectiviteit. Zij zou een zeer goede basis vormen voor een goed human resources management.

De Minister heeft er reeds op gewezen dat er niet alleen het probleem

van de werving, maar ook van de bevordering is. Bevordering op basis van anciënniteit en vergelijkend examen is misschien het meest objectieve, maar als wij enkel dit systeem als uitgangspunt nemen, komt het goed functioneren van de dienst volkomen in de schaduw te staan van het streven naar objectiviteit. Daarom heeft de PVV in de Commissie en in Openbare Vergadering door middel van amendementen een eigen voorstel naar voren gebracht. Voor de rangen 10, 11 en 12 baseren wij ons op het anciënniteitsprincipe ; voor de rangen 13, 14 en 15 is een vergelijkende evaluatie noodzakelijk, precies omdat deze rangen als diensthoofd moeten functioneren en bijgevolg moeten kunnen organiseren en leiding geven.

Tenslotte behandel ik het derde deel van ons voorstel tot depolitisering en bevordering van het goed functioneren van de diensten. Wij stellen voor om voor de topambtenarij te werken met een soort beperkt spoilsysteem, met verschuifbare topambtenaren om de parallelle administratie in de mastodontkabinetten uit te schakelen. Wij kennen allen de historiek van dit verschijnsel. Wij weten hoe het groot aantal kabinetsleden in ons land is gegroeid. Op dat gebied halen wij overigens het Guinness Book of Records. In vergelijking met de ons omringende landen zijn wij met 50, 60 en soms 70 kabinetsleden recordhouder. Ook hier geen verwijten. Voorzitter Vanvelthoven heeft een uitstekende studie gemaakt toen hij nog in de oppositie zat. Wij zouden hetzelfde kunnen doen. Ik wijs er enkel op dat de hoofdreden van dit verschijnsel is dat alle partijen, behalve de CVP, zich te weinig bedeed voelen met posten in de administratie en een soort wantrouwen tegenover deze administratie koesteren. Soms is dit wantrouwen terecht, maar in vele gevallen is het onterecht. Soms is het terecht, omdat blijkt dat een vast benoemde topambtenaar die niet meewerkt in de praktijk sanctioneerbaar is. Niemand kan ontkennen dat dit feit het optreden van de bevoegde Minister gedeeltelijk uitholt. Maar het is eveneens duidelijk dat de administratie soms ten onrechte wordt gewantrouwd en men haar doelbewust

wil omzeilen. Dit heeft geleid tot de uitbouw van een parallelle administratie op vele kabinetten. Hiervoor bestaan twee oplossingen. Enerzijds is er de oplossing van Minister Van den Bossche, opgenomen in zijn ontwerp van decreet, waarbij men werkt met een zogenaamd stafbeleid. Anderzijds is er de oplossing van de PVV, die werkt met verschuifbare topambtenaren, dus met een beperkt spoilsbeleid.

Ik analyseer even het voorstel van de Minister. Hij wil een beperkt aantal ambtenaren van rang 10, 11 en 12 toevoegen aan de secretarissen-generaal. Dit brengt echter automatisch een frustratie teweeg bij de rangen 13, 14 en 15, omdat zij zich voorbijgestoken voelen door lagere categorieën bij in hoofdzaak ondersteunende beleidsopdrachten. Meer zelfs, die rol van het stafbeleid is eerder beperkt. Die rol zal erop neerkomen te rapporteren, een soort waakhondfunctie, maar uiteindelijk zullen het de directeurs-generaal en de secretarissen-generaal zijn die het beleid verder zullen concipiëren. Het wantrouwen waarvan ik melding heb gemaakt, waarbij men toch redenen zal vinden om een eigen parallelle administratie op de kabinetten te bestendigen, zal niet worden weggenomen. De verdienste van het PVV-voorstel, waarbij wij ervan uitgaan dat de Ministers voor de periode van hun termijn zelf de secretarissen-generaal en de directeurs-generaal tijdelijk aanstellen, is precies de enige manier om dat wantrouwen weg te nemen.

Minister L. Van den Bossche : Dit is een methode waarbij men het woord kabinet minder gebruikt en het woord topambtenaar meer maar waarbij men in feite meer kabinetsleden heeft dan vroeger, want alle topambtenaren van de administratie zijn dan kabinetsleden komend en gaand met de Minister. Dat is een vorm van schijnheiligheid die misschien wel eens mag worden beoefend maar die toch een droevige hoogte bereikt.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, het spijt mij dat u ons voorstel op die wijze benadert. Ik kan er begrip voor opbrengen dat u een aantal opmerkingen maakt maar.. .

Minister L. Van den Bossche : Dit betekent in een administratie één secretaris-generaal en zeker tien directeurs-generaal, dus elf topambtenaren, niet zo maar van niveau één maar van topkwaliteit. Geen enkel kabinet, hoe mastodont ook, beschikt op dit moment over elf ambtenaren van dergelijk niveau.

Mijnheer Denys, gesteld dat ik te vinden zou zijn voor een verruiming van de kabinetten, dan zou ik uw voorstel met beide handen ontvangen want ik kan enerzijds meedelen dat ik minder moet betalen en dat mijn kabinet goedkoper is en dat ik anderzijds kan beschikken over elf ambtenaren van zeer hoog niveau. Als u echt de invloed van de kabinetten wil vergroten dan moet u dat voorstel verder verdedigen en doordrukken. Ik zal daar geen drama over maken. Het zal mij toelaten over nog veel meer wijsheid van ambtenaren te beschikken dan nu.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, het spijt mij dat u op een demagogische wijze een aantal niet-inhoudelijke opmerkingen maakt op ons voorstel. Ik zeg wel demagogische wijze omdat u zeer goed weet dat in ons voorstel het aantal kabinetleden tot dertig wordt gehalveerd. Wij vervangen dus het huidig aantal directeurs-generaal en secretarissen-generaal. Er komen er geen bij.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer Denys, op dat vlak heeft u gelijk. Alleen kiest u ze beslist erg politiek. Op dat moment gaan wij elf topambtenaren aanduiden die allen tot dezelfde kleur behoren als de Minister of met enige toegeving twee of drie tot de coalitie-partners. Dat is de werkelijkheid. In zuiver financiële logica heeft u inderdaad gelijk en bespaart u heel wat. Dat geef ik toe. Voor het overige is het gewoon schijnheiligheid. Dat is volgens mij demagogie op zijn droevigst. Voor dergelijke vorm van demagogie heb ik misprijzen, mijnheer Denys.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, dit voorstel is verre van schijnheilig ; in tegendeel, het is het meest open voorstel dat ooit werd naar voren gebracht. Wij gaan ervan uit dat

er inderdaad politieke aanduidingen moeten gebeuren. Ik heb gezegd dat het volgens ons niet alleen gaat om depolitiseren en de objectiviteit als regel stellen ; wij moeten integendeel steven naar een evenwicht tussen objectiviteit en een goed functioneren. Vandaag is dat niet het geval. Daarom zeggen wij op de meest open wijze dat de twee topfuncties van de administratie politieke benoemingen mogen zijn, maar niet vast benoemd, doch alleen voor de termijn gebonden aan de verantwoordelijkheid van die bepaalde minister.

Collega's, dat is de enige mogelijkheid om het wantrouwen weg te nemen. Ik herhaal dat wij het voorstel koppelen aan het halveren van het aantal kabinetleden.

Ik kom dan bij het hoofdstuk over de herstructurering van de openbare instellingen. Wij hebben gezegd dat er een aantal goede punten zaten in het hoofdstuk bestuurlijke maatregelen. Voor het hoofdstuk over de herstructurering van de openbare instellingen kunnen wij echter alleen maar negatieve punten uitlezen.

Er zit geen enkele lijn in de hervorming van de openbare instellingen. Het is duidelijk dat het ontwerp hier uitgroeit tot een grote politieke doop, want wij stellen vast dat voor sommige instellingen wordt gepleit voor integratie omdat dixit Minister Van den Bossche : de autonomie geen zin heeft en leidt tot versnippering en een gebrek aan coördinatie. Terzelfdertijd worden er voor andere openbare instellingen totaal tegenstrijdige argumenten gehanteerd en wordt er gepleit voor meer autonomie en zelfstandigheid.

BLOSO wordt uit de administratie gehaald. Iedereen weet waarom. Carla Galle kan geen topbenoeming krijgen binnen de administratie. Grote stukken van OVAM en VMZ gaan de omgekeerde richting uit en iedereen weet ook wel waarom. De kabinetschef en de adjunct-kabinetschef van de Minister van Leefmilieu kunnen slechts op die manier aan een topbenoeming geraken.

Minister L. Van den Bossche : Wil u dat even herhalen, mijnheer Denys ?

De heer A. Denys : Dat is de naakte waarheid !

Minister L. Van den Bossche : Ik zal u technisch wel even uitleggen wanneer iemand benoembaar is en wanneer niet.

De heer A. Denys : Al de andere uitleg die hieraan wordt gegeven houdt geen steek en zit vol met onlogische argumentatie. Het ergste is dat zoiets heeft geleid tot een monsterachtige constructie in de milieusector.

Ik heb lang nagedacht over de discussie die werd gevoerd in de Commissie. Wij weten allen dat wij in het verleden inzake openbare aanbestedingen geconfronteerd zijn geweest met zogenaamde raamcontracten zoals bijvoorbeeld Zeebrugge die hebben geleid tot onwaarschijnlijke toestanden. Welnu, NV Aquafin dreigt het grootste raamcontract te worden uit de geschiedenis van de Belgische openbare investeringen. Het gaat hier immers om een investering van 100 miljard frank over een periode van 10 jaar. Afgerond gaat het om 60 tot 70 miljard voor de waterzuivering en 30 miljard voor de watervoorziening. Dit gebeurt zonder enige vorm van controle door het Parlement. Er is geen voorafgaande verplichting gesteld voor het indienen van een begroting. Er is geen toezicht van het Rekenhof op bijvoorbeeld de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten. Er wordt een monopolie gegeven want men geeft aan deze NV Aquafin, die een gemengd bedrijf is – 51 ten honderd overheid en 49 ten honderd privé-sector – een contract van 10 jaar zonder enige vorm van mededinging, zonder enige vorm van sanctie of van concrete resultaatverbintenis.

Men spreekt over zes tot tien privé-partners die door een beslissing van de GIMV, maar uiteraard geïnspireerd door de politici, een geprivilegieerde entree krijgen in een groeiende milieumarkt die veel middelen zal opsorpen. Ik herhaal dat dit gebeurt zonder enige vorm van risico, want uit het MINA-fonds leren wij dat het verlies kan worden kwijtgescholden.

Mijnheer de Minister, het lijkt me bijzonder verdacht dat u in de Com-

Denys

missie geen antwoord hebt gegeven op de zeer expliciete en zeer uitdrukkelijke vraag, niet alleen van mezelf maar ook van leden van de meerderheid. Wie zullen de privé-partners zijn ? Ik stel die vraag opnieuw in Openbare Vergadering want men kan mij niet wijsmaken dat dit pas binnen twee, drie of zes maanden zal worden beslist. Wij zijn bijna december. De NV Aquafin is verantwoordelijk voor het uitvoeren van het waterzuiveringsprogramma in 1991. Een maand voor de datum waarop deze n.v. geheel operationeel zal zijn, kan men mij niet wijsmaken dat men niet weet wie de privé-partners zijn.

Ik herhaal de vragen. Wie zullen die privé-partners zijn en hoeveel zullen er zijn ?

Iedereen in de coulissen weet intussen wel wie één van de privé-partners is want de verklaringen onder meer van de heer Branson en de C-Groep, de financiële holding van de christelijke arbeidersbeweging, waren zeer duidelijk. De slogan naast vervuild water, nu ook verzuimd water wordt bittere werkelijkheid.

De rol van de heer Branson in dit dossier kan geen toeval meer zijn. Hij is de vertegenwoordiger van de GIMV. Hij was ook de vertegenwoordiger in de twee studiesyndicaten die de opdracht kregen en dus de architecten zijn van de constructie van zowel de waterzuivering als de watervoorziening. De heer Branson is geweest KWB-ondervoorzitter. Men moet hem niets verwijten want hij is zeer handig geweest. Hij staat nu aan het hoofd van de C-Groep.

Ik maak de C-Groep of de heer Branson geen verwijt. Die vervullen hun taak en hun rol op de beste wijze. Ik richt mijn verwijt tot de politici die meehelpen dit kader van onderhandelingen te creëren. Ik richt me dus tot Minister Kelchtermans en zijn socialistische collega, Minister De Batelier.

Begrijp me niet verkeerd. Ik heb niets tegen een privé-groep, zelfs al is dat de C-Groep of de Boerenbond.

Ze mogen deelnemen aan overheidsopdrachten. We maken geen bezwaar als dit zou gebeuren in normale concurrentieverhoudingen en volgens de wet op de overheidsopdrachten.

Dat is echter niet het geval in dit dossier. Zonder enige vorm van risico of sanctiemogelijkheid krijgen de privé-partners een geprivilegieerde monopoliepositie. Dat heeft niets te maken met privatisering. Privatisering betekent dat men verantwoordelijkheid heeft en daaraan resultaatverbintenissen koppelt met sanctiemogelijkheid.

Wat in dit dossier gebeurt, is economische verzuiling via het netwerk van bevriende politici.

Hoe meer ik over de inhoudelijke aanpak van de waterzuivering nadenk, hoe meer ik van mening ben dat alleen een echte privatisering, zoals de PVV voorstelde tijdens haar leefmilieucongres, een oplossing kan bieden op korte termijn.

De overheid heeft gebrek aan middelen, is te weinig flexibel en te weinig ondernemend en is teveel geneigd om te politiseren. Recente ervaring leert ons dit.

Nochtans kan de overheid – de VMZ – de controle doen, vergunningen afleveren en lastencohiers uitschrijven, bijvoorbeeld per hydrografisch bekken, die kunnen worden benut als aanbesteding waaraan volgens de wet op de overheidsopdrachten privé-waterzuiveringsbedrijven kunnen deelnemen. Als wij dat toepassen komt er controle van het Rekenhof en kan het Parlement controleren of alles gebeurt volgens de wet op de overheidsopdrachten. Indien er volledige open concurrentie is, zonder enige vorm van monopolie, met verantwoordelijkheid, met resultaatverbintenis per bekken en sanctiemogelijkheden onder de vorm van financiële boetes en contractverbreking, zullen we een betere, een eerlijker en meer efficiënte waterzuivering krijgen dan met het huidig systeem.

Minister Kelchtermans wil dat niet. Dat heeft hij duidelijk laten blijken in de Commissie. Het verwondert mij

dat hij de interpretatie van de Raad van State bleef negeren. Volgens die interpretatie gaat het hier om een vennootschap naar publiek recht, gezien de combinatie overheidsopdracht en overheidsmeerderheid bij de aandeelhouders. De Minister blijft, volhardend in de boosheid, volhouden dat het een vennootschap is naar privaatrecht. Dat heeft niets te maken met het meer of minder opdrachten geven, maar alleen met het toezicht. Ik blijf mij afvragen waarom de Minister volhardt, en ik zie maar één reden : met die duivelse constructie, met dit venootschapsrechtelijk monster, wil men het normale overheidstoezicht omzeilen, zelfs uitgeschakelen. Men moet ziende blind zijn, en van slechte wil, om dat niet te merken en niet te willen erkennen.

Na die fundamentele opmerkingen wil ik graag een paar vrij korte inhoudelijke bedenkingen maken. Ik denk dat de constructie, geconcipieerd in dit ontwerp, niet efficiënt is, meer zelfs, niet kan en niet zal functioneren. Het ganse waterzuiveringsbeleid wordt opgebouwd op drie steunpunten : de VMM, de administratie en de NV Aquafin. Er is een bijzonder slechte taakverdeling, want men geeft heel de programmatie aan degenen die misnoegd zijn, die ontgoocheld zijn, en die het het zwaarst te verduren hebben gehad, de mensen van de VMZ. De programmatie blijft de sleutel, met de AWP-3's per gemeente en per streek, voor het goed functioneren van het waterzuiveringsbeleid. Die sleutel in handen geven van degenen die ontgoocheld zijn is een slechte start.

Waarom geeft men de controle aan de administratie ? De VMZ heeft bezworen dat zij het aankan vergunningen af te leveren en controle uit te voeren als zij voldoende middelen krijgt. Zij heeft daarvoor de know how opgebouwd. Ik zie niet in waarom die taken naar de administratie moeten gaan. Een constructie steunend op twee peilers ware beter dan deze op drie peilers. De coördinatie en de samenwerking zullen bijzonder moeilijk zijn en leiden tot wat ik het meeste vrees, namelijk dat de enen de anderen zullen beschuldigen en dat wij in het Parlement niet meer

Denys

zullen weten wie uiteindelijk verantwoordelijk is. Alles zal zo ondoorzichtig worden dat alle verantwoordelijkheid wegvalt. Deze constructie leidt tot een typisch bureaucratische maatschappij, waar iedereen een paraplu heeft en niemand nog kan worden terechtgewezen inzake verantwoordelijkheid.

Ik blijf erbij dat dit ontwerp van decreet zeer cruciaal is. Indien de meerderheidspartijen wensen dat er een echt bestuurlijk beleid komt, blijf ik er voorstander van de goedkeuring van dit ontwerp uit te stellen. Vanmorgen heb ik in het weekblad Knack een interview gelezen met de heer Cornillie, kabinetschef van Minister Kelchtermans, waarin staat dat wat hier tot stand komt definitief zou zijn, en dat men er niet op zou kunnen terugkomen. De PVV zal alles in het werk stellen om dit tegen te houden. De PVV behoort echter tot de oppositie.

Ik richt mij specifiek tot de leden van de meerderheid die tijdens de Commissiebesprekingen hun gevoeligheid lieten blijken en gelijklopende opmerkingen maakten.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer Denys, u zegt het omgekeerde van wat sommigen hebben gezegd of bedoeld.

De heer A. Denys : Mijnheer Van Hooland, u was niet aanwezig toen dit hoofdstuk werd besproken. Degenen die zich medeplichtig maken aan de goedkeuring van deze constructie moeten er zich van bewust zijn dat zij voor de toekomst elk recht van spreken verliezen. Zij zullen nooit kunnen zeggen dat zij het niet wisten. Dit hoofdstuk werd immers uitgebreid besproken in de Commissie. Ik breng het vandaag opnieuw aan de orde.

Degenen die dit decreet goedkeuren, keuren voor de duurtijd van 10 jaar een monsterraamcontract goed van 100 miljard frank. Er wordt hierbij afstand gedaan van elke politieke controle. Dit is de zwaarste politieke volmacht uit de geschiedenis.

De PVV diende amendementen in

om dit gedeelte in het ontwerp te verwijderen. Ik had diverse gesprekken met collega's in de wandelgangen. Ik wil niemand verraden of in moeilijkheden brengen, dit is deontologisch onverantwoord, maar het moet mij van het hart dat vele collega's van de meerderheidspartijen mij hebben gezegd : Hadden deze Commissiebesprekingen drie maanden vroeger plaatsgegrepen, dan zou dit ontwerp van decreet er nooit zo hebben uitgezien. Tot die collega's uit de meerderheid wil ik het volgende zeggen : ik heb begrip voor de moeilijke positie van een lid van de meerderheid en ik wil dat dan ook niet brutaal uitbuiten. Maar als u ten aanzien van zaken waarmee u het fundamenteel oneens zijt, zwijgt en toch knikt, dan moet u zich vragen stellen over het nut en de reden van uw politiek bestaan. Dan wordt uw reden van politiek bestaan er één van titulatuur zonder inhoud.

Tot die categorie wil ik in geen geval behoren. Daarom zal ik tot de laatste snik vechten tegen dit Aquafin-monster.

In de hoop dat er bij de meerderheid voldoende parlementsleden zijn met voldoende zelfrespect om zichzelf en hun kiezers niet te verraden. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik heb het grootste gedeelte van de toespraak van de heer Denys gehoord. Ik heb waardering voor de wijze waarop de oppositie een dergelijk decreet benadert. Vele punten zijn het overdenken waard. Er zijn eveneens belangrijke suggesties. Het is normaal dat er meningsverschillen bestaan over belangrijke punten.

Het juridisch aspect van de artikelen werd uitvoerig besproken in de Commissie. Over het hoofdstuk Aquafin werd een boeiende discussie gevoerd.

Collega's, dit is niet zomaar het eerste het beste decreet dat bij de Vlaamse Raad werd ingediend. Het

zou wel eens de basis kunnen zijn van een belangrijke structuur die gedurende vele jaren de organisatie van het politiek beleid, dat in de Vlaamse Raad wordt uitgestippeld, in praktijk moet brengen. Het is de gedeeltelijke voltooiing van wat velen onder ons hebben verhoopt bij de oprichting van een Vlaams Parlement, namelijk dat het zou worden gesteund door een sterke administratieve structuur. Deze nieuwe structuur zou de ruggeleuning moeten worden van onze nieuwe politieke instellingen. Ik heb het gevoel dat het ontzettend moeilijk is om de Vlaamse burger enthousiast te maken voor deze nieuwe federale structuur. Het zal vele jaren duren vooraleer men kan **en** wil begrijpen welke de waarde is van deze nieuwe oriëntering. Wij hebben trouwens een stille revolutie meegemaakt.

Wanneer we met buitenlandse gasten praten over de evolutie die wij in België de jongste jaren kenden, zijn zij verbaasd te vernemen dat dit alles mogelijk was zonder dat er manifestaties, demonstraties en geweld aan te pas kwamen. Nochtans werd ons land in twee jaar tijd omgebouwd van een strakke unitaire staat naar een – laten we hopen – boeiende, samensprekende federale structuur. Maar, de burger is daarvan niet overtuigd. Hij kent ze trouwens niet.

Een tweede indruk is dat de burger, ondanks het bestaan van een Vlaams Parlement, zich niet beter gediend voelt en vindt dat, bijvoorbeeld, aanvragen voor bouwpremies, niet sneller worden behandeld. Hij vraagt zich af of er, administratief gezien, werd ingespeeld op de nieuwe mogelijkheden die vanuit de Vlaamse Gemeenschap zijn ontstaan. Collega's, ik geloof dat dergelijke gevoeligheden van de burger onvermijdelijk zijn in deze overgangperiode. Ik heb bij de bespreking van de vorige begroting de vraag gesteld welke bedrijfsleider de uitdaging zou aanvaarden om in enkele maanden tijd deze enorme mogelijkheden en nieuwe bevoegdheden te concretiseren. Hij krijgt 12.000 nieuwe medewerkers bij plus een aantal personeelsleden die vanuit de parastatale instellingen worden overgeheveld en verwerft bovendien een aantal bevoegdheden die

Verhaegen

in een nieuwe structuur moeten worden gegoten. Deze zware opgave werd met overtuiging aangepakt en het resultaat ervan zouden wij vandaag, na een jarenlange voorbereiding, na het opstellen van een goed organogram en een goed opgebouwde structuur, moeten vinden in dit statuut.

Ik ben zeer gevoelig voor de bemerkingen die de heer Denys in het begin van zijn uiteenzetting heeft geformuleerd. Ik meen dat hij verwees naar paragraaf 4 van artikel 87 van de bijzondere wet van 1980, namelijk het feit dat het openbaar ambt eerst en vooraf een structuur en een statuut moet uitbouwen waar wij ons vanuit de federale deelstaten moeten bij aansluiten. Wij hebben de adviezen ter zake gelezen. De Minister, bevoegd voor de gemeenten, die dit decreet heeft ingeleid, heeft ons in een uitvoerige juridische uiteenzetting, waarvan wij een beetje onder de indruk zijn gekomen, een antwoord gegeven op de omstandige memorie van toelichting en het advies van de Raad van State.

Laten wij maar eerlijk toegeven dat iedereen zich afvroeg op welke wijze kon worden vermeden dat honderden ambtenaren – op basis van dit advies – zich tot het Arbitragehof of tot de Raad van State zouden wenden. Er waren twee mogelijkheden. Een van de mogelijkheden bestond erin te doen alsof onze neus bloedde en geen rekening te houden met het advies van de Raad van State. Dat gebeurde echter niet. Vanwege de nationale Regering kan dus niet worden beweerd dat wij op lichtzinnige wijze het probleem uit de weg gingen. Waarom niet? Ten eerste, er kwam een advies van de betrokken Minister. Ten tweede, de Voorzitter schrapte twee belangrijke artikelen uit de tekst, bij wijze van amendement, teneinde aan belangrijke bezwaren tegemoet te komen. Ten derde, op diverse artikelen hebben wij amendementen ingediend met de bedoeling belangrijke wijzigingen aan te brengen aan het decreet zodat het risico om tot verbreking of betwisting te komen tot een minimum werd be-

perkt. Wij hebben echter niet alle risico's uitgesloten en dat beweert ook niemand. Wij hebben ze enkel trachten te beperken.

Ik kom nu tot een tweede belangrijk uitgangspunt. Ik wil loyaal zijn tegenover de nationale Regering, meer speciaal tegenover de betrokken nationale Minister. Het is niet de eerste maal dat ik dat hier – soms met enige psychologische remmingen – tracht te bewijzen. Naar mijn gevoel echter kan artikel 87 nooit een obstructiemiddel worden voor om het even welke nationale Regering of nationale Minister dan ook. Daarom wens ik nu een risico te lopen. Wel wil ik ervoor pleiten dat dit decreet eventueel een middel wordt om de nationale Minister tot spoed aan te zetten. Indien op die wijze een goed resultaat wordt bereikt dan is dat positief. Ik wil het gesprek open houden en druk blijven uitoefenen om ook op het institutionele vlak in regel te zijn. Er mag echter geen sprake zijn van een obstructiemiddel en dit element wil ik niet uit de weg gaan.

De heer A. Denys : Ik wens ook niet dat de nationale Regering artikel 87 zou kunnen gebruiken of misbruiken als obstructiemiddel.

Uit de uiteenzetting van de heer Langendries, in antwoord op mijn interpellatie, blijkt dat hem geen verwijten kunnen worden gestuurd wat de timing betreft. Volgens het door hem gegeven schema moest alles vóór het einde van het jaar gedaan zijn. Ik stel voor nog een anderhalve maand te wachten. Volgens mij is dat een redelijke termijn. Indien er, na afloop van deze termijn, niets zou zijn gebeurd zou er wel sprake kunnen zijn van obstructie. Dan zal ik de eerste zijn om vanuit de oppositie de uitdaging aan te gaan. Nu spelen wij wel een gevaarlijk spelletje.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer Denys, ik meen uw suggestie duidelijk te hebben begrepen. Ik heb ze dus helemaal niet in een verkeerd daglicht gesteld, integendeel. Het enige verschil bestaat erin dat u wat meer zekerheid wenst door uitstel te bekomen.

Mijnheer de Voorzitter, geachte col-

lega's, ik wil nu een paar suggesties naar voren brengen. Volgens mij moet de dienstbaarheid ten opzichte van de burgers het hoofdelement van dit nieuwe decreet uitmaken. Terecht heeft de Vlaamse bevolking recht op een goed functionerende administratie. Dit veronderstelt dat zij dynamisch, coherent en doelmatig is en het beslissingsniveau zich niet alleen tot de top beperkt, maar ook van kracht blijft op het vlak van decentralisatie of deconcentratie. Op het niveau van de structuur zelf moeten ook lagere ambtenaren medeverantwoordelijkheid en beslissingsrecht krijgen. Eenvoud en transparantie is van groot belang. Hierover zal ik echter niet verder uitweiden. Wel wil ik dieper ingaan op de vraag hoe wij de medewerkers van onze Vlaamse administratie opnieuw kunnen motiveren. Ik pleit voor de uitbouw van een statuut dat aantrekkelijk is, ruimte laat voor creativiteit en mobiliteit en voor gespecialiseerde mensen. Bij jonge universitaire en specialisten moet men trachten de belangstelling te wekken voor een baan bij de administratie.

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, ik wil hier duidelijk zeggen dat de CVP-fractie zich volledig achter deze hervormingen schaaft. Daarvoor hebben wij verschillende argumenten.

Vooreerst is er het feit dat er slechts één administratie is maar met een ruime autonomie voor de afzonderlijke departementen. Wat ik bijzonder aantrekkelijk vind in de matrixorganisatie is het feit dat men, ondanks een eigen verantwoordelijkheid, niet tot een versnippering komt maar één stevige gemeenschappelijke structuur behoudt – dit vind ik uiterst belangrijk – met de consequentie dat de secretarissen-generaal een college zouden vormen welke een coördinatie kan tot stand brengen.

Ik hecht zeer veel belang – ik heb dit reeds in de Commissie verklaard – aan de staf Beleid. Er wordt veel kritiek gegeven op de kabinetten. Ik geef die ook, ik vind onder meer dat zij te groot zijn maar wat essentiëler is, is het groeiende wantrouwen tussen de administratie en de kabinet-

Verhaegen

ten. Er is geen doorstroming tussen de verantwoordelijke secretarissen-generaal, de directeurs-generaal en bepaalde gespecialiseerde mensen. Die mensen zeggen dat zij moeilijk contact kunnen krijgen met de betrokken Minister. Ter zake heb ik nog meer kritiek dan op de omvang van de kabinetten want die is het gevolg van een lange traditie. Ik ben dus ten zeerste bekommerd om de groeiende kloof tussen de medewerkers in de administratie en de betrokken Minister.

Ik wil niet zeggen dat wij nu de oplossing hebben gevonden maar het inbouwen van een staf-functie voor jonge mensen op het vlak van de organisatie, de integrale kwaliteitszorg, wetenschapsbeleid enzovoort en dit zowel contractueel als statutair, is toch postief te noemen. Ik meen dat wij hier in dezelfde richting gaan als wat door mijn collega is voorgesteld.

Ook de mobiliteit is belangrijk. Ik weet hoe moeilijk dit probleem ligt : men behoort tot een bepaalde dienst ; men kijkt met argusogen wanneer een vreemde in de dienst binnenkomt, dit uit vrees dat de promotie in het gedrang zou komen. Wij willen dit doorbreken door te spreken van een politiek van vastheid van tewerkstelling in plaats van vastheid van betrekking. Dat is een belangrijk onderscheid.

Vervolgens, de organisatie en het statuut van de preciaire personeelsleden : vooral voor deze plaatsen verheugt het mij dat een regeling werd getroffen. Alle Regeringen, alle Executieven sleepten dit probleem reeds tien jaar mee ; het gaat om personen die in feite terecht zeggen dat de overheid niets voor hen doet.

Nochtans gaat het om personen die in de praktijk bewezen hebben dat zij waardevolle medewerkers zijn. Wellicht zal hierop kritiek komen.

In de Vlaamse Gemeenschap werden een aantal organisaties – nieuwe en andere – gebracht ; enkele collega's zullen hierop verder ingaan.

Vervolgens had er een belangrijke

discussie plaats over de NV Aquafin. Hierover werd twee dagen in de Commissie gediscussieerd. Ter zake heb ik mijn mening uitvoerig uiteengezet ; ik zal dit dus hier niet opnieuw doen. Ik heb de juridische aspecten van de naamloze vennootschap uitdrukkelijk weergegeven, met alle consequenties van dien. Ik heb er bovendien op gewezen wat het betekent wanneer een instelling een publiekrechtelijke rechtspersoon wordt en wat het ook betekent voor de gebruiker die er een beroep op doet, met de beperking van het beslagrecht, van bepaalde contractuele verhoudingen tussen de betrokken burger en de publiekrechtelijke instelling. Deze tekst kan u in het verslag lezen.

Ook ten opzichte van de collega's die ter zake vragen hebben wens ik duidelijk te stellen dat ik er voorstander van ben om – het betreft één van de belangrijkste opdrachten waarvoor wij onvoldoende geld hebben – mits het afsluiten van een behoorlijke conventie, met de privé-nijverheid, gezien zij kapitaal bezit, de proef te doen. Ik opteer dus duidelijk voor het artikel dat in het decreet is opgenomen, maar.. .

De **heer A. Denys** : . . . maar dan een echte privatisering, gebaseerd op een lastenboek, waarbij alle private organisaties, in concurrentie, volgens de wet van de overheidsopdrachten, kunnen genieten. U mag niet verwachten : wij zeggen dat de overheid die opdrachten niet aankan en dat de privé-sector er moet bij betrokken worden.

De **heer G. Verhaegen** : Dat is onvermijdelijk.

Thans kom ik tot enkele slotbeschouwingen. Mijns inziens is dit een goed decreet. Ik voeg eraan toe dat het maar een eerste stap is ; wij moeten ons ter zake geen illusies maken ; wij hebben enkel een aantal principes uitgewerkt. Het resultaat ervan zal het werk zijn van de opeenvolgende Executieven. Voor de Executieve is het trouwens een uitdaging om de principes, die wij vandaag goedkeuren, in een dynamisch proces om te zetten. Zal men ter zake de nodige

flexibiliteit opbrengen ? Wij leven immers in een wereld die, ook technologisch, zeer snel evolueert. Ik denk hier bijvoorbeeld aan de informatica, aan managementtechnieken. Wij leven in een snelle technologische wereld, met beperkte financiële middelen. Wellicht kunnen wij deze uitdagingen snel beantwoorden door aan de specialisten en personen met belangrijke verantwoordelijkheden een bijzonder statuut te geven. Doen wij dit niet, dan zullen wij nooit een aangepaste administratieve structuur kunnen uitbouwen.

Persoonlijk vind ik het jammer dat, in al die jaren, het Parlement in feite bijna nooit over het openbaar ambt heeft gesproken. Meestal is dit een probleem dat men bijna opgedrongen krijgt wanneer men Minister wordt. Ik verontschuldigd mij ten aanzien van Minister Van den Bossche, want voor hem is dit een uitdaging, zoals andere die hij reeds heeft aanvaard. Het is inderdaad zo dat men er bij ons bijna niet durft over spreken, omdat het zo moeilijk is wegens vastgeroeste structuren, syndikale inspraak, wat dan leidt tot onbeweeglijkheid. Indien de Minister iets durft doen, moet hij daar de consequenties van dragen. Maar in ieder geval is het de moeite waard om, in de moderne maatschappij waarin wij leven, deze situatie aan te grijpen.

Mijnheer de Minister, laten wij van de studiegcommissie inzake decentralisatie echt iets maken. De idee leeft zeer sterk dat de Vlaamse administratie in elk geval niet de weg mag opgaan van de nationale administratie waarin alle diensten worden gecentraliseerd. Dit principe leeft trouwens in alle fracties.

Er zijn twee duidelijke punten waarover alle fracties het eens zijn : wat gebeurt er met het administratief toezicht ? Wat gebeurt er met de mogelijkheid van het Investeringsfonds om zelfstandig trekkingsrechten te laten gelden ? Deze twee zaken houden nauw verband met de problematiek die wij vandaag bespreken. Het zijn inderdaad belangrijke onderdelen van een moderne administratieve structuur voor onze Vlaamse Gemeenschap.

Verhaegen

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik eindig met een essentiële vraag. Zijn wij in staat voor de komende decennia een structuur te ontwerpen en een statuut te creëren, opdat opnieuw dynamische en creatieve mensen voor het openbaar ambt kunnen worden geïnteresseerd? Het antwoord op deze vraag is op dit ogenblik neen. Slagen wij erin dit negatieve antwoord om te bouwen tot een positief antwoord?

Mijnheer de Minister, in elk geval feliciteer ik u voor de moed om een dergelijk belangrijk ontwerp in de Vlaamse Raad op een open manier te bespreken. **(Applaus bij CVP en W)**

De Voorzitter : De heer Hancké.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, mijn uiteenzetting zal in twee delen uiteenvallen : ten eerste een paar bedenkingen in verband met de hervorming van de administratie ; ten tweede, een aantal bemerkings in verband met de voorgestelde constructie voor de waterzuivering, Aquafin.

Wat de hervorming van de administratie betreft, noopt de federalisering ons tot een overheveling van de administratie. Van deze operatie wordt nu gebruik gemaakt om ook een hervorming van het openbaar ambt in onze Gemeenschap door te voeren. Voor wie de geschiedenis van de hervorming van het openbaar ambt kent, weet dat het om een oud zeer gaat, dat in het politieke leven van de afgelopen 60 à 70 jaar bestendig aan bod is gekomen.

Ik heb er mijn cursussen over administratief recht en administratieve organisatie aan de universiteit nog eens op nagelezen, cursussen destijds gedoceerd door een op vrij jonge leeftijd overleden secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, de heer Seeldraeyers. Deze wees erop dat in de publieke waardering voor het openbaar ambt ongeveer het zenit werd bereikt in de negentiende eeuw met zijn beperkte taken voor de overheid maar tegelij-

kertijd met de hoge waardering van het publiek voor de civil servant, voor de ambtenaar, nog in de hand gewerkt door de periodieke lintjesregen die vrijwel exclusief op de ambtenaren neerdaalde, in die periode bijna met uitsluiting van niet-ambtenaren.

Sedert ongeveer zeventig jaar geleden is de administratie echter voorwerp van een gemis aan waardering die zij vroeger wel genoot. Dit was grotendeels het gevolg van de typische reactie van de conservatieven die dachten dat de ontwikkeling van de overheidszorg na de eerste wereldoorlog nog een omkeerbaar verschijnsel was, iets tijdelijks, dat kon worden teruggeschroefd. Bijgevolg hebben deze conservatieven niet erkend dat dit proces van overheidsbemoeding onomkeerbaar verankerd was in de samenleving, wat overigens in de toekomst – daarom niet op alle terreinen – nog zal toenemen. De collectivisering van de zorg, zoals bijvoorbeeld op het vlak van de vergrijzing, zal ongetwijfeld noodzakelijk zijn.

Zowel in die cursus, als in de uiteen-

zettingen van sommige collega's, heb ik een parallelisme gevonden, met name dat wij ons moeten ontdoen van de illusie dat het openbaar ambt als een privé-bedrijf kan worden beschouwd en behandeld. Seeldraeyers heeft dat ook in zijn cursus aangestipt en ter verklaring erop gewezen dat de administratie een monopolie heeft, en niet over de soepelheid kan beschikken die voor een privé-bedrijf – daarom niet altijd – kenmerkend is.

Immers, de administratie heeft het karakter van uitvoerder van politieke beslissingen, terwijl zij ook een soort buffer is tegen politieke beslissingen, zodanig dat zij de samenleving voor te zware schokken behoedt.

In de administratie is, gedeeltelijk althans, een heilzame inertie werkzaam, een heilzame traagheid, die wordt opgelegd door de noodzaak een aantal politieke beslissingen voor uitvoering klaar te maken. Daardoor begint de administratie ook een eigen leven te leiden. Dat heeft noodzakelijkerwijze een afzonderlijke aanpak en een andere beschouwing van haar functie in de samenleving tot gevolg.

Volgens CVP-fractie leider G. Verhaegen bestaat de grote uitdaging erin om op basis van het decreet-in-wording betreffende het bestuurlijk beleid een administratieve structuur uit te bouwen die opnieuw dynamische en creatieve mensen voor het openbaar ambt kan motiveren

Hancké

De erkenning van een openbare administratie als een aparte entiteit met een aparte functie, die bijgevolg ook op een aparte manier moet kunnen worden behandeld, is ter zake een belangrijk uitgangspunt. Toen men in het verleden het rendement van de administratie poogde op te voeren, werd er steeds in de eerste plaats aan gedacht methodes uit de privé-sector naar de administratie over te hevelen. Op te merken valt dat Louis Camu een industrieel was die verondersteld was op de hoogte te zijn van wat men toen de wetenschappelijke organisatie van de arbeid noemde. Hij heeft een aantal verbeteringen in het systeem kunnen aanbrengen. Men mag evenwel aan de erkenning van die eigenheid niet voorbijgaan.

Mijnheer de Minister, ik pleit ervoor – zoals in dit decreet wordt voorzien – dat het eigen karakter van de administratie in de toekomst sterk zou worden benadrukt, opdat wanneer men technieken uit de privé-sector zou aanwenden, zulks zou gebeuren op een manier, die aan dat eigen karakter is aangepast.

Een aantal aspecten van het decreet zijn ongetwijfeld voor de administratie in België en Vlaanderen nieuw. Wij moeten deze een ernstige kans geven en de resultaten van hun toepassing afwachten, aangezien het decreet niet alleen rekening houdt met belangrijke kenmerken van het openbaar ambt, maar er nieuwe aan toevoegt : meer soepelheid van management en aanpak, samenwerkingsverbanden, matrixorganisatie, de mobiliteit van de ambtenaar enzovoort.

Ik kom nu tot het tweede deel van mijn uiteenzetting dat verband houdt met de constructie van Aquafin, dochtermaatschappij van de Vlaamse milieuholding, de Vlaamse Milieumaatschappij. Ter zake zal ik vijf bedenkingen formuleren waarvan Minister Kelchtermans – zo hoop ik – op de hoogte zal worden gebracht.

Ten eerste, wij gaan akkoord met het beginsel dat bij de waterzuivering, dat in essentie een openbare nutsvoorziening is, en dus de opdracht van een openbaar bestuur, de privé-

sector wordt betrokken. De heer Denys heeft aangestipt dat alleen al voor het waterzuiveringsprogramma tot 1995 75 miljard frank nodig is. Aangezien ons budget een dergelijk bedrag niet kan investeren moet noodzakelijkerwijs de privé-sector bij deze opdracht worden betrokken, des te meer omdat wij van mening zijn dat het programma van de zuivering van het oppervlaktewater tegen 1995 hoe dan ook moet worden gerealiseerd en dat de achterstand van de voorbije jaren nu in no time moet worden ingelopen.

Ten tweede, de uitbesteding van een aantal opdrachten van waterzuivering aan de privé-sector ontslaat de overheid, in casu de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Raad, niet van politieke verantwoordelijkheid voor het welslagen van het programma. Als er iets verkeerd zou lopen, dan zal de Vlaamse Raad niet Aquafin noch haar beheerders noch haar financiers verantwoordelijk kunnen stellen. Dan zullen wij de Minister van Leefmilieu hierover aanspreken, terecht en noodzakelijk, willen wij de politieke controle op dit belangrijk onderdeel van het openbaar beleid niet verliezen.

Ten derde, de waarschuwing van de Raad van State is ook de onze. Maar wij gaan nog verder. De uitbesteding moet daarom gekoppeld worden aan de naleving van een aantal waarborgen die het openbaar belang beschermen en ook de politieke verantwoordelijkheid kheden mogelijk maken. Dit geldt des te meer omdat – ik onderstreep dit met klem – het departement Milieu vandaag al lang geen zachte sector meer is, maar een keiharde waar het gevaar van affairisme voortdurend op de loer ligt.

Wij gaan dus akkoord met de in het tweede advies over Aquafin door de Raad van State impliciet vermelde waarborgen. Mijnheer Denys, ik laat u opmerken dat wij, in tegenstelling tot wat u beweert, daarover binnen de meerderheid zeer indringende vragen hebben gesteld waarop wij geruststellende antwoorden hebben gekregen. Ik wens ze echter bij deze gelegenheid toch nog eens uitdrukkelijk te stellen.

De heer A. Denys : De heer Hancké wil nu aantonen dat, niettegenstaande het decreet niet werd geamendeerd, hij door de antwoorden van Minister Kelchtermans werd gerustgesteld.

Minister L. Van den Bossche : De heer Hancké is oud genoeg om zelf te zeggen wat hij wil aantonen. Voorlopig bent u nog niet de fractieleider van de heer Hancké.

De heer A. Denys : Ik beslis niet in zijn plaats. Trouwens, u moet ook niet in zijn plaats antwoorden.

Minister L. Van den Bossche : Ik help u binnen de perken van uw opdracht te blijven.

De heer L. Hancké : Mijnheer de Voorzitter, in het debat in onze Commissie hebben wij aan de Minister uitdrukkelijk een zevental vragen gesteld.

De eerste vraag was of de Minister ons kon garanderen dat de meerderheid in kapitaal van de overheid zich ook zou vertalen in een meerderheid van het aantal leden in de Raad van Bestuur, zonder vetorecht voor de vertegenwoordigers van de minderheidsaandeelhouders. De Minister heeft daarop bevestigend geantwoord.

In een tweede vraag hebben wij aan de Minister gevraagd of de wet van 14 juli 1976 op de overheidsopdrachten van toepassing was. De Minister heeft daarop geantwoord dat de opdrachten zullen worden gegund conform de wet van 14 juli 1976. Dat heeft toch nog een nieuwe interpretatie genoodzaakt waarbij de Minister heeft erkend dat conform de wet wil zeggen in toepassing van de wet.

Wij hebben aan de Minister gevraagd wat de duur van de conventie zou zijn. Wij hebben voorgesteld die duur op minstens tien jaar te bepalen. Ook op die vraag is de Minister ingegaan.

Wij hebben gevraagd dat de conventie door de Vlaamse Executieve zou worden goedgekeurd en ook aan de Vlaamse Raad zou worden voorgelegd. Ook daarop is de Minister ingegaan.

Hancké

Tenslotte hebben wij gezegd dat het contract dat tussen de Vlaamse Executieve en Aquafin moet worden gesloten een resultaatverbintenis zou moeten inhouden. Dit betekent dat Aquafin moet garanderen dat, wat de oppervlaktewateren betreft, tegen 1995 aan een aantal normen zou moeten worden voldaan. Het is echter tegelijkertijd, naast de resultaatverbintenis, ook een middelenverbintenis omdat de twee aan mekaar gekoppeld zijn.

De heer A. Denys : U hebt daarnet gezegd dat tegen 1995 al onze rivieren de basiskwaliteit moeten hebben. Dat is het uitgangspunt. Wenst u deze doelstelling, die uzelf naar voren hebt gebracht, als resultaatverbintenis in het contract met Aquafin ?

De heer J. Dufaux : Een rivier moet een bepaalde norm, een bepaald resultaat geven aan zijn lozingspunt in zijn zuiveringsstation. Daarvoor kan Aquafin niet instaan.

De heer A. Denys : De heer Hancké heeft gezegd dat het nu lang genoeg heeft geduurd en dat wij tegen 1995 in al onze Vlaamse rivieren de basiskwaliteit moeten hebben.

De heer L. Hancké : U weet hoe over dit punt werd gedebatteerd in de Commissie. Ik herinner eraan dat u hebt gezegd voorstander te zijn van een programma per hydraulisch bekken. Er moeten nog ongeveer 240 waterzuiveringsstations worden gebouwd. Dit is een middelenverbintenis omdat wordt gezegd dat er x aantal installaties moeten worden gebouwd van een dergelijke kwaliteit die in staat zijn zuiver water te produceren. Zij moeten niet alleen tegen 1995 worden gebouwd, maar ook in werking zijn. Een resultaatverbintenis houdt ook in dat de hele kwaliteit van het oppervlaktewater, ongeacht de andere bronnen van vervuiling, die niet door de waterzuiveringsinstallaties zouden gaan, aan een bepaalde norm zal beantwoorden. Die normen zijn vastgesteld in een aantal Europese richtlijnen. Wij hechten eraan dat die normen worden bereikt.

De heer A. Denys : U bent niet be-

reid om die norm, de resultaatnorm, als resultaatverbintenis op te nemen in een contract, of heb ik het verkeerd voor ?

De heer L. Hancké : U hebt mij verkeerd begrepen. Buiten de middelenverbintenis, die inhoudt dat een aantal waterzuiveringsinstallaties moeten worden gebouwd, moeten in hetzelfde programma een aantal maatregelen door Aquafin worden genomen om ervoor te zorgen dat de globale waterkwaliteit die moet worden bereikt tegen 1995, wel degelijk wordt bereikt.

De heer A. Denys : Mag ik u vragen of we nu een antwoord zullen krijgen van Minister Kelchtermans ? Ik stel de vraag omdat hij in de Commissie daarop geen antwoord heeft willen geven. Hij heeft gezegd dat er een onderscheid bestaat tussen de doelstelling en de resultaatverbintenis. U interpreteert zoals ik, terecht, dat de doelstelling ook de resultaatverbintenis moet zijn. Daarom vraag ik : wenst u dat Minister Kelchtermans in dit debat daarop een antwoord geeft ?

De heer L. Hancké : Ik herinner mij dat de Minister daarop een duidelijk antwoord heeft gegeven in de formulering van zijn antwoord op mijn vragen. De Minister heeft bevestigd dat het gaat om een resultaatverbintenis die vanzelfsprekend steunt op een middelenverbintenis. Immers, om een resultaat te bereiken zijn een aantal minimale middelen nodig. Een resultaatverbintenis kan natuurlijk aanzienlijk verder gaan dan een middelenverbintenis, want ze impliceert dat Aquafin middelen zou inzetten indien de geplande middelen nu niet toereikend blijken te zijn.

De heer A. Denys : Mijn concrete vraag is : gaat het erom dat tegen 1995 een aantal waterzuiveringsstations worden gebouwd, of dat tegen 1995 een kwaliteit van water wordt geleverd zoals vastgelegd in de Europese richtlijn ?

De heer L. Hancké : Mij interesseert het niet dat nog ongeveer 250 bouwwerken worden neergezet langs onze stromen en rivieren, als die niet op een of andere manier een fundamen-

tele verbetering van de kwaliteit van het water tot gevolg hebben. De kwaliteit moet steeds de ultima ratio zijn van alles wat men in dit verband doet. Wij zullen niet tevreden zijn, zelfs niet als 240 van die installaties worden gebouwd en in werking zijn, indien mocht blijken dat andere bronnen van vervuiling blijven bestaan die niet toelaten dat de bestaande norm wordt bereikt. Het behoort tot de opdracht van Aquafin om en court de route maatregelen te nemen om benevens dat programma van waterzuiveringsinstallaties ook ervoor te zorgen dat de bronnen van vervuiling geen invloed meer hebben.

De heer A. Denys : Mijnheer Hancké, ik volg uw redenering, maar ik blijf erbij dat in de Commissie Minister Kelchtermans op die concrete vraag geen duidelijk antwoord heeft gegeven. Als er daaromtrent klaarheid komt, vallen een aantal bezwaren weg. Dan zou men in zekere zin van een stuk privatisering kunnen spreken, omdat er dan sancties kunnen volgen. Maar wat dat betreft, is er geen engagement van de Minister gekomen, want zijn antwoord was negatief.

De heer L. Hancké : De Minister zal daar straks opnieuw moeten op antwoorden, maar ik herinner u eraan dat de Minister toch al een antwoord heeft gegeven naar aanleiding van de SOBEMAP-studie. Hij heeft toen gezegd dat de doelstelling is voor 1995 de oppervlaktewateren te reinigen en dat kan maar op één manier, namelijk door te zorgen voor de kwaliteit die ons beloofd werd.

De heer J. Geysels : In verband met de inspraak van de Vlaamse Raad over de overeenkomsten die nog moeten worden aangegaan heeft Minister De Batselier twee weken geleden verklaard dat de Vlaamse Raad een aantal van die overeenkomsten moet kunnen bekrachtigen. Uit de uiteenzetting van de heer Hancké leid ik af dat de Minister bereid is deze overeenkomsten aan de Vlaamse Raad voor te leggen.

Mijnheer Hancké, is uw fractie van mening dat die verbintenissen, gezien hun belang, door de Raad moeten

Geysels

worden bekrachtigd ? Uw antwoord ter zake is zeer belangrijk, zeker in het licht van de uitspraak die de Minister gisteren in de Commissie Leefmilieu deed over het MINA-fonds dat rechtstreeks verband houdt met het milieu-hoofdstuk van dit ontwerp. De Minister heeft gisteren namelijk verklaard dat die verbintenissen niet door de Vlaamse Raad bekrachtigd moeten worden. Bent u tevreden met deze uitspraak van de Minister ?

De heer L. Hancké : In de Commissie werd overeengekomen dat de overeenkomst tussen de Executieve en Aquafin alle punten die ik heb opgesomd zou bevatten, ook dat van de afgevaardigden, waarover ik het zo dadelijk zal hebben. Die conventie zou ter bekrachtiging worden voorgelegd aan de Vlaamse Executieve en daarna aan de Vlaamse Raad worden voorgelegd. Als het mogelijk is verder te gaan en die overeenkomst ook door de Vlaamse Raad te laten goedkeuren, dan zegt mijn fractie vanzelfsprekend ja. Anderzijds zal elk jaar bij de bespreking van de begroting in de Vlaamse Raad een debat mogelijk zijn over een verslag over dit punt. Zo'n debat kan natuurlijk gevolgd worden door de stemming van een motie met alle gevolgen vanden.

Voorts zou ik er voor willen pleiten dat in deze materie de wet op de overheidsopdrachten van toepassing wordt, wat veronderstelt dat het Rekenhof bij de hele procedure van aanbestedingen en het boekhoudkundig verloop van de desbetreffende n.v. wordt betrokken.

De heer A. Denys : U hebt inzake de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten de woorden die de Minister zou hebben gezegd aangehaald. Ik verwijs naar bladzijde 90 van het verslag, waarbij Minister Kelchtermans antwoordt dat de regels vervat in bedoelde wetgeving zullen moeten worden nageleefd evenwel met uitsluiting van deze die het administratief toezicht betreffen. Als men dus het administratief toezicht uitsluit, rijst de vraag wat er nog overblijft.

De heer L. Hancké : Ik ontken niet dat dit een pertinente vraag is.

De heer A. Denys : Sta mij toe nog een tweede opmerking te maken over de resultaatverbintenis. Op bladzijde 106 zegt Minister Kelchtermans : De objectieven zullen per project worden bepaald, inzonderheid wat betreft de kwaliteitsnormen van de door de rioolwaterzuiveringsinstallaties geloosde affluentwaters. Het is dus niet zo dat men het objectief van basiskwaliteitswater tegen 1995 als resultaatverbintenis aanneemt. Men zal per waterzuiveringsstation normen opleggen en kwaliteiten bepalen. Dat is iets heel anders dan wat u ter zake heeft vooropgesteld. Ik herhaal de antwoorden die Minister Kelchtermans ter zake in de Commissie heeft gegeven.

De heer L. Hancké : Ik herinner mij dat de Minister heeft gezegd dat hij een aantal resultaatverbintenissen aanging over het gezuiverde water, dit wil zeggen het water dat door de installaties wordt gezuiverd. Dat kan natuurlijk ook niet anders. Wel heeft hij enig voorbehoud gemaakt voor de globale waterkwaliteit van de rivieren en de stromen, rekening houdend met de andere bronnen van bezoedeling van onze waterlopen. Dat zijn – ik begrijp dat in hoofde van de Minister – enige voorzichtige reserves die hij in acht wil nemen. Voor ons is het duidelijk dat een resultaatverbintenis verder gaat dan een middelenverbintenis. Wij willen aan Aquafin de eisen en de doelstellingen opleggen die de Minister in 1988 zijn eigen beleid – toen was er nog geen sprake van Aquafin – heeft opgelegd, met name het bereiken van een waterkwaliteit, beantwoordend aan de Europese richtlijn, in 1995. Een terugschroeven van die doelstellingen kunnen met de privatisering niet gepaard gaan.

De heer A. Denys : Mijnheer Hancké, wat u nu zegt zou een zeer goede verbetering zijn. Wat verhindert u dat via een decreet vast te leggen ? U schetst een prachtig kader om dat te doen.

De heer L. Hancké : Ik laat de eer aan u om dat te doen.

De heer A. Denys : Ik heb ter zake een amendement ingediend.

De heer L. Hancké : Zo kom ik tot mijn vierde bemerking. Onze zeven vragen – ik ontken dat niet, integendeel, ik benadruk dat – zijn ingegeven door een zekere ongerustheid en een zeker wantrouwen voor een eventueel avontuur, dat ik niet met zekerheid voorspel, maar waarmee ik toch rekening houd, wat slecht kan aflopen als affaire, maar dat bovendien de milieusanering niet of zeer onvoldoende tot stand kan brengen. Wij kunnen ons dat in de huidige stand van het milieudossier niet veroorloven. Er moeten in de komende vijf jaar grote stappen worden gezet op weg naar die sanering.

Belangrijk in het kader dat wij hebben gevoerd is de vraag naar het publiekrechtelijk of het privaatrechtelijk karakter van de naamloze vennootschap. De Minister heeft gepleit voor het privaatrechtelijk karakter omdat in zijn overtuiging de al dan niet stringente toepassing van de wet op de overheidsopdrachten en op het administratief toezicht daarmee gepaard gaat. Om dezelfde reden – al wensden wij de soepelheid van het privé-bedrijf te behouden – pleiten wij ook voor het publiekrechtelijk karakter. Ik heb in het debat in de Commissie gezegd dat dit op het eerste gezicht een academische discussie wordt, in de mate waarin het privaatrechtelijk statuut omringd wordt door een aantal waarborgen die bijvoorbeeld op het vlak van aanbestedingen en op het vlak van toezicht ons helemaal tevreden zouden stellen. Bovendien is het juist, na de uitspraak van de Raad van State, dat dit een instelling is met een publiekrechtelijk karakter.

Gelet op de antwoorden van de Minister die in de richting gaan van de versterking van de politieke verantwoordelijkheid meen ik dat er over het geslacht van de engelen niet meer moet worden gediscussieerd. De Minister kan mij zeggen dat ik een vrouw ben. Ik kan op de tribune het tegengestelde niet bewijzen. Maar, iedere rechtbank zal dat wel kunnen. Wanneer puntje bij paaltje komt, zal een rechtbank ook kunnen vaststel-

Hancké

len dat dit een publiekrechtelijk orgaan is en dat bijgevolg een aantal procedures moeten worden nageleefd. De conclusies daarrond – mij laat het eigenlijke debat privaatrechtelijk of publiekrechtelijk op zich koud – wensen wij in elk geval te bekomen.

Mijn vijfde en laatste opmerking sluit aan bij wat u heeft gezegd in verband met de Groep-C. Wij waren onder de indruk van de verklaring die de heer Branson heeft afgelegd in verband met de bereidheid van zijn groep om de milieusanering over te nemen. Wij betreuren die verklaring en dat voornemen. Er bestaat in de Vlaamse Raad een Werkgroep Verzuiling. Het minste wat kan worden verwacht is dat, zolang deze Werkgroep geen conclusies heeft bereikt, tot geen verdere verzuiling wordt overgegaan, zeker niet in sectoren die daar momenteel redelijk tegen beveiligd zijn.

Bovendien zal een verzuiling een dubbel gevaar inhouden want, binnen de privatisering waarover daarnet werd gedebatteerd, zijn er voor de overheid minimale waarborgen tot controle. Wanneer er dan nog een verzuild privé-initiatief komt, dan zou een nieuwe buffer kunnen ontstaan tussen deze naamloze vennootschap en de overheid. Die dubbele bescherming tegen overheidscontrole

is in deze keiharde business niet van doen. Wij wensen een structuur waarbinnen aan de overheid maximale waarborgen worden gegeven om controle uit te oefenen en om de fundamentele doelstellingen te bereiken die wij met dit programma nastreven.

De heer A. Denys : Vraagt u waarborgen in dat verband ?

De heer L. Hancké : Wij hebben, mijnheer Denys, in tegenstelling tot wat u graag verklaart, zeven harde vragen gesteld aan de Minister waarop hij in de loop van dezelfde dag heeft geantwoord in een mate die grotendeels tegemoet komt aan onze bezorgdheden. U moet niet neen zeggen, mijnheer Denys. (*Bevestiging van de heer J. Geysels*)

Ik dank u, mijnheer Geysels, voor uw bevestiging. Er werden enkele fundamentele stappen gedaan. Wij zullen dit dossier met de grootste aandacht, met argusogen, volgen. De Minister kan niet denken dat dit de blanco-volmacht is waarover u gesproken heeft. Het is geen super-volmacht die hem wordt gegeven. Dat mag u niet geloven. Er zal in de Vlaamse Raad nergens met zoveel aandacht naar een dossier worden gekeken als naar het dossier van Aquafin en de uitvoering ervan in de volgende vijf jaar. Ik geef u trouwens ieder jaar, bij de bespreking van de begroting, rendez-vous over de wijze waarop gestalte wordt gegeven aan deze conventie.

De heer A. Denys : Ik geef u over vijf maanden afspraak voor een interpellatie over de samenstelling van het privaat gedeelte van Aquafin.

De heer L. Hancké : Mij interesseert momenteel de samenstelling en de manier waarop de opdrachten worden gegund, de mogelijkheden van de overheid om in te grijpen, de resultaten en de middelenverbintenis. De rest, daar ben ik meer liberaal dan u, mijnheer Denys, interesseert mij niet. Ook het essentiële resultaat interesseert mij. (*Applaus*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag. Wij komen deze namiddag om 14.00 opnieuw bijeen om onze agenda verder af te werken.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.10 uur.*

BIJLAGE

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Reglement art. 20)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 13 november 1990

Vaste verslaggever : mevrouw O. Lefeber, secretaris van de Commissie.

– Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de resultaten van de studie over het totaalplan voor de voorkoming, recyclage en verwijdering van afvalstoffen in de provincie Limburg.

1. Uiteenzetting van de vraag door mevrouw F. Brepoels :

Mijnheer de Minister,

In de marge van het globale Limburgse afvalplan werd in maart van dit jaar besloten om in de overeenkomst tussen het Vlaams Gewest, het Limburgs provinciebestuur en de Kempense Steenkoolmijnen een studiesyndicaat op te richten. Dit studiesyndicaat zou een totaalplan uitwerken met het oog op de voorkoming, recyclage en verwijdering van afvalstoffen in de provincie Limburg.

De resultaten van deze studie zouden EII bekend zijn. Kunnen deze resultaten worden toegelicht ? Welke zijn de concrete plannen voor de provincie Limburg ? Een gelijkaardige studie worden gemaakt voor de andere provincies ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting :

De Gemeenschapsminister verwijst in zijn antwoord eveneens naar zijn antwoord op de interpellatie die de heer J. Dufaux hield tijdens de Openbare Vergadering van 10 juli 1990 (zie Handelingen nr. 61, p. 2233-2237).

Het studiesyndicaat werd op 29 maart 1990 opgericht door het Vlaams Gewest, de provincie Limburg en de KS. Het had als opdracht een totaalplan uit te werken voor de voorkoming, recyclage en de verwijdering van afval voor de provincie Limburg.

De concrete opdracht van het studiesyndicaat was de volgende :

1. nagaan hoe de milieu-objectieven optimaal kunnen worden gerealiseerd ;
2. de werkwijzen die noodzakelijk zijn, identificeren en uitwerken ;
3. de investeringen definiëren en de kosten ramen voor de uitwerking van het totaalplan ;
4. aanbevelingen doen inzake de beste organisatorische structuur om het plan uit te voeren en de doelstellingen te verwezenlijken.

De zetel van het studiesyndicaat is de KS, die ook personeel voor het uitvoeren van de studie ter beschikking stelde. Voor de KS betekende deelneming aan dit project overigens een onderdeel van de diversificatie van de activiteiten van het bedrijf.

Een eerste rapport kwam reeds op 26 juni klaar en werd op 4 juli goedgekeurd. Het is een vrij lijvige studie waarin onder meer aan bod komen : een afvaleconomische visie op het probleem, kwantitatieve en kwalitatieve informatie, de gescheiden inzameling van afval, de verwerking van afval en tenslotte concrete voorstellen. De resultaten werden tijdens een aantal vergaderingen met de betrokkenen verder besproken.

Er wordt voorgesteld om voor de provincie Limburg te komen tot de oprichting van één beheersstructuur, die direct of indirect de preventie, recyclage en verwerking van afvalstoffen dient te verzekeren en te beheren. Daartoe is het nodig dat de drie bestaande intercommunales samensmelten tot één nieuwe intercommunale waarin de gemeenten, de andere overheidsinstanties (provincie en Gewest) en privé-partners zullen samenwerken. De overheid zal echter over een meerderheidsparticipatie moeten beschikken.

Nadat met de bestaande intercommunales gesprekken zijn gevoerd om op korte termijn tot de nieuwe beheersstructuur te komen moet de nieuwe intercommunale de volgende zaken uitwerken :

- op zeer korte termijn, de inzameling van klein gevaarlijk afval ;
- op korte termijn, de gescheiden inzameling van huisvuil en sortering van het huisvuil in door de intercommunale op te richten sorteerinstallaties. Er dient bijkomende compostingscapaciteit te worden voorzien, met daaraan gekoppeld de bevordering van de commercialisering van de compost ;
- opstellen in samenwerking met OVAM van een investeringsplan voor de afvalverbranding, vertrekkende van de bestaande situatie bij de IVNWL-verbrandingsoven ;

— zo spoedig mogelijk beëindiging van het rechtstreeks storten van organische en brandbare afvalstoffen.

Het gaat hier om een pilotproject voor een gehele provincie, welk in de andere provincies navolging kan krijgen. Het totaalplan is nog niet volledig rond. Het definitieve plan wordt verwacht tegen het einde van het jaar.

De Gemeenschapsminister stelt de tekst van het eerste rapport van het studiesyndicaat ter beschikking van de leden. Het ligt ter inzage op het secretariaat.

3. Replieken.

Een lid vraagt of de gemeenten kunnen worden verplicht om tot de eengemaakte intercommunale toe te treden.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat zulks niet kan, maar dat de gemeenten geen ander alternatief zullen hebben om aan hun verplichtingen inzake de afvalverwijdering te kunnen voldoen.

Een ander lid vraagt of de drie bestaande intercommunales wel bereid zullen zijn om te fusioneren.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat er tussen de intercommunales, na de eerste gesprekken, reeds een principiële akkoord bestaat om tot fusie te komen.
